Ч. 138 (14.681). Львів, субота 26. червня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

НАСЛІДНИК ЯКІРА.

Нарком оборони СССР заіменував на місце розстріляного Якіра командантом київської військової округи, Федька, командантом II. ранги та членом окружної військової ради.

Федько має 40 літ; він родився у селянській родині у селі Хмелів роменської округи; по званню він столяр. 1917. р. вступив Федько до компартії, 1922. р. покінчив воєнну академію та став членом центрального виконавчого комітету СССР. 1919. р. він командував 58. совітською дивізією, що атакувала українські війська з Миколаївщини по Хвастів і Київ. (ВУ).

Перед упадком Сантандеру.

Національне командування повідомляє, що Сантандер у безнадійному положенні. Дотепер уся область обкладена червоними над Атлянтійським Океаном, живинами і харчами, закупленими за мінеральні богатства з околиць Більбао. Тепер червоні не мають за що купити харчів, а тимчасом запотребування на харчі збільшилося, бо до Сантандеру втікло понад 400.000 басків. Тому Сантандер може боронитися лише дуже коротко.

Як говорять, капітуляція Сантандеру вже вирішена. У Валенсії та в Барсельоні про це знають, але не можуть помогти.

БАСКИ ДАЛЬШЕ ВІДСТУПАЮТЬ.

Як подає національне командування, національні війська, не зважаючи на непогоду йдуть дальше вперед у біскайській провінції: вони заняли на заході узбіччя гір Абра й узгіря Пунта Мосеро, Ляена, Серантес, Сієррано і Сеано. Місто Португалете впало без опору, Баракальдо здобули з боями.

При тій нагоді національні війська взяли в полон коло 500 вояків і здобули 1,270.000 літрів бензини, 4.000 летунських бомб (50—80 кілевих) та чимало іншого воєнного матеріялу, якого ще не було часу обрахувати. У провінції Леон червоні втратили у невдатному наступі 4 курінї.

Вчора пізним вечором національні війська обсадили Сієрвано — останню місцевість на лівому березі Нервіону, не стрічаючи поважнішого опору, та дві позиції над рікою Уррріяна, що пливе рівнобіжно до Нервіону. Тепер вони займають лінію фортифікацій, подібну до „залізного пояса" під Більбао і вона звернена проти Сантандеру.

УРЯД БАСКІВ КАПІТУЛЮЄ?

Як подає париська „Ліберте", баскійський уряд, що перенісся до Сантандеру, рішив капітулювати і повідомив про це Валенсію та Барсельону, які зрештою в цій справі нічого не зробили.

Також Авас повідомляє, що баскійські війська здеморалізовані, масово піддаються. Богато баскійських частин веде переговори з національним командуванням у справі капітуляції, деякі рішуче відмовилися злучитися з астурійськими військами.

ПРИГАДКА.

Пригадуємо Вп. Членам Народньої Торговлі, що Загальні Збори Уповажнених Народньої Торговлі відбудуться у вівторок, дня 29. червня 1937. р., година 10-та вранці в салі „Сокола Батька" при вул. Руській ч. 20.

Того самого дня година 8-ма вранці відбудеться в церкві св. Спаса (Преображенській) при вул. Краківській

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

за померших членів Народньої Торговлі. 1204

Після замкнення надзвичайної сесії сойму і сенату.

Варшава, 24. червня 1937.

Сьогодні директор пресового бюра у президії ради міністрів В. Пачоський вручив маршалам сойму і сенату розпорядок президента держави з нинішньої дати про замкнення надзвичайної сесії сойму і сенату, яку скликано 18. травня ц. р. президентським розпорядком з означеною там програмою нарад, поширеною відтак додатковим розпорядком з 1. червня ц. р. Програма обіймала здебільша ратифікацію ріжних міжнародніх договорів і попри низку менше важних справ найважнішими у цій сесії були новелізаційні проекти про академічні школи і „Фонд Національної Культури", не згадуючи дрібної новелізації про Польську Академію Літератури, якою число академиків підвищено з 15 на 21. По думці постанов польської конституції і регулямінів нарад сойму та сенату не можна дебатувати про справи, необняті президентською програмою, чим виключається в цілости не лише посольська законодавча ініціятива, але теж і законодавча ініціятива уряду. Посольська діяльність у надзвичайній сесії (сенатори не мають законодавчої ініціятиви) обмежується тільки до дебат і внесків, звязаних з означеним предметом нарад, а надто посли і сенатори можуть вносити інтерпеляції до уряду, якого то управнення не надто надуживають. Виняток творить посолка Присторова — відома ініціяторка голосного минулого року у жидівському світі проекту закону про ритуальний заріз худоби; вона має звичай вносити часто інтерпеляції навіть у зовсім дрібних льокальних справах.

Зголошені в розпорядку президента проекти полагоджено, з винятком одного, що його відкинено. Ратифікації перейшли без дискусії, інакше, як було в попередній каденції, коли ратифікаційні проекти використовував нераз б. посол д-р Станіслав Стронський, пописуючись вимовно своїм знанням дипльоматії та міжнародніх договорів при насвітлюванні їх крізь вшехпольську призму. Інтелектуальний рівень теперішнього сойму є куди нижчий від попереднього — нема там нпр. ні одного професора академічної школи — через відсутність партійно-політичного угрупування по польському боці кожний польський посол співає з власних нот, вириваючись часто-густо як Пилип з конопель і збільшуючи тим какофонію у соймовій салі.

Зі зголошених проектів обходили нас зокрема два — новеля до закону про академічні школи і новеля до закону про „Фонд Національної (Народової) Культури" ім. Йосифа Пілсудського. Про обі справи писало вже обширно „Діло". Новеля про академічні школи поширює значно автономію професорських колегій та в великій

Напад невідомого воєнного корабля на катальонських водах.

Військовий командант Херони (Каталонія) подав пресі комунікат такого змісту: Коло год. 18.30 6 миль від берегу на висоті мосту де ля Селька якийсь воєнний корабель, помальований на біло, запалив гарматніми стрільнами торговельний вітрильник, забираючи залогу в полон та скоро відплив на південь. Французького судна, що плило разом із еспанським вітрильником, білий корабель не зачіпав.

Всі торговельні, нафтові і сторожеві кораблі схоронилися до пристані Кадак.

НАЦІОНАЛЬНІ ВІЙСЬКА ЗОСЕРЕДЖУЮТЬСЯ ПІД МАДРИДОМ.

Авас подає з Мадриду, що кожного дня доходять вістки про великі перегрупування національних військ над рікою Харамою. Червона артилерія обстрілює їх, щоби до цього не допустити, та вона не зуміла припинити транспорти національних резерв і припасів воєнного матеріялу.

Без сумніву обі сторони мають широкі пляни і небавом перейдуть до активних операцій.

Переговори з американськими страйкарями розбилися.

Федеральний арбітражний комітет повідомив, що всі зусилля у напрямі ліквідації страйку в сталевому промислі не пощастили.

4-ох голов сталевих фірм, вчора негайно покинули засідання арбітражного комітету і заявили, що комітет промислової організації не шанує закону та намагається накинути їм свою волю; у майбутньому вони ніколи не братимуть участи в таких засіданнях.

Після засідання Кюррей, права рука Левіса, заявив: „Будемо дальше боротись і мусимо перемогти". Він публично попросить през. Рузвельта, щоби піднявся посередництва.

Арбітражний комітет не тратить надії, що ще вдасться навязати нові переговори.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

Флямандські націоналісти зірвали з „Рексом".

Як подає брюссельський щоденник „Ле 20. сєкль", провідник флямандських націоналістів Деклерк повідомив Дегреля, що він завішує порозуміння між обома партіями до часу, аж їхне становище зовсім виясниться. Причиною є становище „Рекса" супроти амнестії для флямандських активістів і підчас маніфестації комбатантів.

Дегрель погодився на завішення порозуміння.

Перед приїздом румунського короля.

Завтра переїде через Східну Галичину до Варшави румунський король з наслідником престола. З цієї нагоди удекорували залізничі стації, через які буде переїздити королівський поїзд, м. ін. у Львові.

мірі увезалежнює професорів від немилих їм несподіванок з міністерства віроісповідань та освіти, що на практиці найчастіше вийде на нашу шкоду, якщо взяти під увагу протиукраїнські настрої серед більшости польської професури. Ліберальніше, як досі, буде і трактування академічної молоді. Тут можна сказати, що страйки, бешкети і бльокади, аранжовані вшехпольськими корпорантами в часі цілого шкільного року майже безперервно, зробили своє і за ціну уступок настало нині успокоення. Очевидно, не у відношенні супроти жидів, бо сьогодні загал польського громадянства включно з проурядовою партією „Озону" машерує збитими лавами протижидівським шляхом.

Але не тільки протижидівським, бо часто цей загал завертає і на протиукраїнську дорогу, винюхуючи всюди загрозу для польського стану посідання, а то просто й великанську небезпеку для поляків і Польщі від наступаючого українства. Польська націоналістична нетерпимість та екслюзивність, взорована у великій частині на гітлеризмі, пересякла нині більшість польського громадянства й оформлюється навіть у верхівці „Озону", якої шеф полк. Коц передав формацію новоствореного сектора польської молоді під керму 24-літнього, недавнього команданта одного з крайніх націоналістичних крил радикально-народового табору (ОРН) — Рутковського. Не диво, що серед такої пануючої атмосфери перепали в соймі українські поправки, щоб у законі про „Фонд Національної Культури" вставлено виразний додаток, що й національні меншини мають право користати з цього фонду.

Від Української Парламентарної Репрезентації зголошено у щойно закінченій сесії кілька інтерпеляцій до уряду у важних під цю пору справах, що торкаються близько нашого теперішнього нерожевого положення в Польщі і є його наглядною ілюстрацією. Торкались вони теперішніх відносин у Бережанщині, переводжуваної у Східній Галичині земельної реформи, мовних справ і врешті відобрання права прилюдности найбільшій і [redacted] рідношкільній гімназії в Тернополі. І про це була вже ширша згадка на сторінках „Діла".

Польське громадянство мало взагалі присвячує уваги свому парляментові. Цікавиться воно радше своїми внутрішніми справами. Обсервує (бо небагато ще співділає) акцію полк. Коца з його „Озоном", виступи маршала Сьміглого-Ридза, між ними недавно незвичайно характеристичний на зібранні вшехпольських корпорантів „Арконії", та в останніх днях голосний нині інцидент з краківським римо-кат. митрополитом Сапігою, що велів перенести тлінні останки маршала Пілсудського з дотеперішньої крипти у крипту під вежею срібних дзвонів та не відкликав свого зарядження, не зважаючи на інтервенцію президента держави Мосціцького.

В офіціяльній внутрішній польській політиці — зокрема в таборі „Озону" — слідний тепер зворот на право та своєрідне кокетування не тільки старих ендеків, але і їхнього молодого радикального нарибку. Були голоси, щоб ендецію лишити на боці, а навязати ближчі звязки з людовцями й соціялістами, себто зробити виразний зворот на ліво. Та ті голоси не знайшли сьогодні послуху у рішальних чинників. З уваги на такий стан на польському політичному ринку знавці польських відносин твердять, що консолідаційна акція „Озону" не вдасться й остаточно скрахує через негативне становище польського села і польського робітництва. Тоді можливо вернуться на чинну політичну арену та до керми в урядах давні люди — нині в тіні і тихій опозиції — між ними полк. Славек і димісіонований віцеміністр внутрішніх справ Кавецький.

Полковник Славек, розвязавши з початком цієї соймової каденції створений ним Безпартійний Бльок співпраці з урядом, усунувся цілковито в тінь, кажучи, що пише свої спогади. В соймі показувався дуже рідко, а якщо і зявився у соймовій салі на короткий час, то демонстраційно сідав самітно у найвищій останній лаві. Зявився він у соймі і вчора, але вже засів у перших лавках на фронті і живо розмовляв з давнішими своїми співтоваришами праці. Його поява і поведення викликали вчора загальне зацікавлення в соймі. Не бракувало очевидно коментарів, навіть на сторінках преси. Дехто ворожить, що після правдоподібної невдачі Коца з його „Озоном" прийде черга на Славека і створиться добра нагода до його повороту в ряди чинних провідних польських політиків. Особливу рекляму в пресі робить полковникові Славекові ґенеральний секретар Союзу Резервістів посол Валевський, що має ближчі звязки з міністром Зиґдрам-Косцялковським і бувшим міністром ґенералом Гурецьким. Як остаточно уложаться відносини у внутрішній польській політиці, покищо в подробицях годі передбачити, сподіватися лише треба змін, які можуть прийти вже у найближчій майбутности.

В половині липня ц. р. буде скликана нова надзвичайна сесія сойму і сенату у звязку з вигасненням так званої женевської конвенції з 15. травня 1922. р. між Польщею і Німеччиною в справі Горішнього Шлеська. Має тоді бути вирішена ратифікація кількох міжнародніх договорів та проєкти законів, які мусять бути ухвалені з причини браку женевської конвенції.

Теперішня сесія мала слабу фреквенцію. Не ліпше буде і з новою, тим більше, що припаде вона на головний вакаційний сезон.

Д-р Степан Баран.

ДАРКА МАКОГОН.

Нехай нам здається, що ми вже не живемо.

(З ПРИВОДУ 10-ЛІТТЯ ПЕРШОЇ МАТУРИ Р. Ш. В СТАНИСЛАВОВІ).

Інакше без ілюзії нашого неіснування, не можнаб написати спогаду про живих осіб. Осіб, з якими ще тому десять літ ділилося кожного пів дня свого життя. Хвалити своїх професорів? Але-ж це робимо тільки по їх смерти. Тоді вже не жаліємо їм ні цвітів, ні гарних слів. Згадувати у газетному фейлетоні товаришок по прізвищу та імені? Це теж належить до посмертних реліквій. Тому, дорогі товаришки та шановні панове професори, уявім собі, що ми вже не живемо, бо мені хочеться з приводу нашої першої матури трошки... недискретно розбалакатись про вас і про нас.

*

Було це на переломі часу, коли державна шкільна влада переставала була толерувати дівчат приватисток по мужеських ґімназіях. Треба було або зректися науки в ґімназії зовсім або заложити свою „власну" дівочу ґімназію. Але, що це був може саме найкращий розгін у тій добі, коли жінки не вміли резиґнувати — заложено першу дівочу ґімназію У. П. Т. в Станиславові. Ні, направду ця ґімназія в перших роках нагадувала бідне, дуже бідне подружжя, що побралося з любови. Ні відповідного приміщення („жутиком" у пополудневих годинах при мужеській ґімназії), ні відповідного виряду, ні фізикальних кабінетів, ні... Можна сказати „ні нічого", крім доброї волі професорів, батьків та ентузіязму самих учениць.

В той час, як я прийшла до цієї ґімназії, містилася вона вже в окремому будинку і доробилася була вже до того всього, що при кожній „порядній" середній школі повинно бути. Ні, ще не так. Наша ґімназія в той час мала все те, що інші, а крім того ще й те приятельське, сердечне відношення між ученицями й учителями, що його так рідко де можна зустріти. Я, що прийшла з напів зрумунізованої школи, оберталася тут, як в якомусь зачарованому світі. Мені просто не хотіло поміститися в голові, вірити, що є десь такі учителі, що хочуть, стараються помогти учениці, що директор це не втілення страху, а сама справедливість і вибачливість, що її можна хіба ще у рідних батьків зустріти. Я, хоч мала вже пяту скінчену, а прийшла в Станиславові тільки до четвертої виказувала такі ріжниці в кожнім предметі (на мою некористь), що справді тільки велике виросуміння могло мене не зразити до цієї нової школи та її метод навчання. Нпр. по польськи я говорила так, що д-р Кость Кисілевський волів задовольнятись самими моїми писемними доказами знання цієї мови, щоб не впроваджувати кляси в надто непогамований веселий настрій, як я устно відповідатиму. І дивне. Здали ми першу матуру, уступив наш директор із свого становища(як часто чули ми „поза кулісами": „Я ще так довго буду на свому становищі доки „мої" дівчата не здадуть матури"). І так дуже змінився настрій в школі. Це вже не наша заввага. Це гих, що по нас прийшли, які ще й тепер часом зустрічають нас з докором:

— Ніхто з нас, ніодин річник не був уже такий протеґований, як ви... Ви мали щастя.

Так, це сьогодні потвердить кожна з нашої вісімнацятки, ми мали щастя мати за свого директора проф. Н. Даниша.

(Вибачення, Пане Директоре, що так отверто про ці справи пишу, але я й тому дала назву цьому фейлетонові „Нехай нам здається, що ми вже не живемо").

Завсіди елеґантний, завсіди уважливий до своїх учениць наш директор у майстерний спосіб вмів годити з собою авторитет „влади", джентельменство старшого мужчини до підростаючих „дам" і батьківське серце до „своїх" дівчат.

Пригадую собі в році такому-то наша ґімназія втратила право прилюдности. Нещасливий збіг обставин так хотів, що цей критичний мент збігся саме з занедужанням нашого директора. Між батьками повстала чиста паніка. Декілька учениць з нижчих кляс позаписувалося до польської ґімназії, бо наша вже „не була нічого варта". Ми, що стояли найближче матури, яким загрожувала матура з десятьох предметів, держалися. Не розлітатися, але... збунтувались в нутрі і почали відмовляти послуху всім і вся. Нашого директора не було. Кураторія відмовилася від контролі над нами. Матуру всеодно треба було здавати на правах екстерністів, що могли ми стратити? Доходило до того, що ми потрапили собі якусь годину демонстративно просидіти на дворі під акацією. Чому? Я і тепер ще не знаю. Сподіваюся, що мої товаришки також, але тоді, двнадцять літ тому, певно такий страйк мусів мати якусь ціль.

Така поведінка не давала доброго прикладу для нижчих кляс. Для „успокоєння" збунтованої кляси прийшов промовити до нас голова Кружка Р. Ш. Але це не дало бажаних вислідів. Ми нпр. пускалися на такі „софізми", як:

— Найвища кляса в ґімназії є восьма.

— Ми є найвища кляса в нашій ґімназії.

— Отже ми є восьма кляса й тому не будемо переробляти матеріялу з підручників для шостої кляси.

Аж хтось — не пригадую собі хто — з учителів вже картаючи раз нас за сваволю ужив таких простих слів:

— Пан директор поїхав лікуватися... вірить вам, а ви тут таке виправляєте. Утішиться, як повідомимо його, як ви тут поводитесь.

І це помогло. Дійсно помогло. Ми несподівано може навіть для себе самих хотіли бути зразком, щоб „наш" директор був гордий із нас, як вернеться. І здається мені, що ми не розчарували його після його повороту.

„Країна, яку можна було взяти“.

„Львовскі Дзєннік Народови“ з 20. ц. м. помістив враження В. Фільоховського з мандрівки по Закарпатті. „Гарна країна. Дивна країна“ — зачинає автор. Представивши „тверду руку“ мадярів, що до війни володіли Закарпаттям, покірне ношення ярма його населенням, сталі недостатки, до яких воно привикло, національну несвідомість, („тутешні“), Фільоховський згадує відтак перехід російських військ для здавлення мадярського повстання, агітацію царе- і православія, драконську пімсту мадярів, тощо. В часі розвалу Австрії населення „здуріло“, не знало, куди йти. Колиб — мовляв — військову контролю мав там тоді Уругвай і уругвайський офіцир казав населенню голосувати за прилученням до Уругваю, то такий був би теж вислід плебісциту (?).

Про українські війська, про початкове добровільне обєднання Закарпаття з Зах.-Українською Республикою авторові мабуть нічого не відомо. Бодай не згадує про це нічого. Переходить він відразу до злуки з чехами, зазначивши хитання населення, чи — мовляв — не обєднатися з Москвою (?!).

Але нехай буде чех. „Хтось чейже мусить володіти і панувати“. А чех сказав, що обєднання з ним хоче сам „американський цісар, найбільший і найсильніший з усіх цісарів“...

Мадярів усе ще населення боялось (чи не повернуться?). Але їх обіцянки дотично автономії вказували, що з ними зле. Отож прийшли чехи і взяли цю країну. Бо вона чекала, щоби хтось її забрав.

—o—

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА У ЛЬВОВІ ҐАРНІЗОНОВОЮ.

Чим схвилювався „Русскій Голос“? — Перенесений парох і другий нагло призначений. — Роля митрополита Діонізія.

Православна парохія Львова схвильована: при кінці травня церква св. Юрія на Францішканській вулиці стала військовою і православна парохія лишилась без церкви. Невідомо ще, що станеться зі самою парохією, чи стане вона церковно-правною одиницею. А відомо, що з львівською парохією тісно звязана була досі доля православних церковних одиниць на Лемківщині: тамошні православні парохії були філіями львівської. Отже є чого хвилюватись. „Рускому Голосові“ вже привиджується розвал і ліквідація львівської парохії, що булоб „важким ударом для всього православного життя краю“.

Самий перехід церкви св. Юрія на Францішканській вул. у володіння військово-церковної влади „Русскій Голос“ описує так:

Одного дня зявилась друком брошура ославленого „професора“ Вячеслава Заїкина, де він закидав тодішньому пароховi львівської церкви, архимандритові Веніяминові ні більше ні менше — тільки симпатії до большевизму. Митрополит Діонизій не вмів оборонити ні в чому невинного священника та своїм звичаєм уступив — переніс о. Веніямина до Варшави, а на його місце парохом львівської церкви з її лемківськими філіями призначив був о. мітрата Лісицького. Але заки старий парох успів передати новому парохію, сталася несподівана подія. О. арх. Веніямин вернувся з Варшави з вісткою про призначення парохом о. мітрата Лісицького 27. травня та у Львові застав уже ..іншого пароха, про якого нічого не чув від митрополита Діонизія. Цим парохом, якого не призначав митрополит Діонизій, був військовий православний священник о. Семашко. Він 26. травня вечором в асисті двох урядовців воєвідства і В. Заїкина зявився в парохіяльному домі на Францішканській вулиці, забрав ключі від церкви та покликуючись на наказ своєї військової влади, проголосив себе господарем цієї церкви. Так зродився новий парох церкви на Францішканській вул., про якого тоді не знав іще сам митрополит Діонизій.

Митрополит, як тільки його повідомили про цю подію, „сгаряча“ телеґрафічно засуспендував був о. Семашка, але в кілька годин пізніше так само телеґрафічно відкликав своє рішення. І від того часу парохом церкви на Францішканській вул. є військовий священник о. Семашко. Згодом прислав митрополит Діонизій одного старенького черця з Почаева о. Нектарія начеб на поміч о. Семашкові. Але яка юридична його роля, це покищо лишилось невиясненє.

Братство попередньої православної парохії у Львові проголосило бойкот о. Семашка і до церкви не ходить. Орган львівських москвофільських кол „Русскій Голос“ усю вину за події на Францішканській вул. звалив на о. Семашка і помістив був досить образливу проти нього статтю, за яку о. Семашко потягнув редакцію до судової відповідальности. Отже епільоґ цієї справи з кінця травня відбудеться у судовій салі.

Щоб читачам була більш зрозуміла історія православної львівської церкви, треба зясувати першу, важливішу її частину. Як відомо, православна церква на Францішканській вул. була перед світовою війною власністю буковинської православної митрополії. Після війни варшавський митрополит Діонизій, якому стала підлягати православна парохія у Львові, несподівано почав процесуватись за право власности над тією церквою з румунським патріярхатом. Чим кермувався митрополит Діонизій? Адже він як голова тієї частини православної російської церкви, що опинилась в межах Польщі, не мав ніякого права до церкви, що належала до іншої автокефальної православної церкви. Його обовязком хіба було ввійти в порозуміння з тією другою посестрою і мирно вирішити справу про церковний обєкт на Францішканській вул. Кажуть, що румунський патріярхат тільки „про форма“ жадав відшкодування від варшавської митрополії за передачу їй на власність церкви на Францішканській вул. У кожному разі сума цього відшкодування була менша від коштів судового процесу. Та не про самі лише матеріяльні справи йшло тут. Хіба можна було допустити до видовища, що між собою судяться у світському та чужому віроісповідно суді за церкву дві автокефальні православні церкви? Це було приниження самої православної ідеольоґії про соборницько-автокефальну організацію поодиноких православних церков у ріжних краях.

Але нікому не повинно здаватися, що наш директор ніколи нас не карав. О, часом навіть за строго. Раз, уже навіть в осьмій клясі, моїй найкращій товаришці (Леська, я не кажу, як тобі на прізвище!) за те, що щось там помилилася при діленні десяточних чисел, казав забиратися до дому і більше до школи не приходити. Це був удар для цілої кляси. Бідна Леська сплакалася на нитку. Річ була досить поважно закроєна, бо директор казав мамі прийти.

— Але може це мене урятує,... бо директор ходив з моєю мамою на танці і навіть раз купив був їй букет...

Памятаю, це було в суботу. Мама Леськи мала до канцелярії прийти в понеділок. Леська прийшла ще в неділю на екзорту. Виглядала марно. Напевно цілу ніч не спала. Директор зараз запримітив її і закликав набік. Ледви ми дочекалися, щоб та конференція скінчилася.

— І що? І що, Лесько?

— Та нічого... — сварив мене директор, що так зле виглядаю і так легко убрана прийшла на екзорту.

Леськи мама в понеділок не була в канцелярії. Не треба вже було протекції студентського букету на танцях.

Загалом ми мали такий добір учителів, як мабуть ніодна кляса по нас. Якщо були між нами й учителями які конфлікти, то тільки з молодими. Здавалосяб, що мала ріжниця літ повинна була саме нас зближити до себе, тимчасом річ малася навпаки. Молоді учителі наші (небагато їх було, але з кожним була якась „приключка“) намагалися бути дуже „гострі“, дуже неприступні, дуже професорські, а ми собі знову калькулювали, що якби на те пішло, то вони могли ще нашими чоловіками бути і хотіли з ними більш по товариськи жити, а з цього виникали раз-у-раз конфлікти, що завсіди кінчились в найвищім трибуналі — директоровій канцелярії.

Раз котрийсь із старших учителів поздоровив був перший котрусь з наших товаришок у сьомій, чи восьмій клясі. Ох! нас якби хто запалив. Зробили зараз на павзі мітінґ і вирішили, що як може такий поважний, старший професор здоровити, то може „перший“ здоровити нас і молодий професор від фізики. Було вже нам з тим першенством! Тому увага товаришки-педагоґи! Не так гостро, не так по професорськи, не так безкомпромісово із своїми ученицями!

Три четверті кляси „обожало“ (лапки не квестіонують змісту цього слова, а сам вислів) професора української мови... Нехай заризикую! Всі ми тепер на десять літ старші! Отже професора... Ліськевича. Наш кут називав Вас, Пане Професоре з російська (Ви знаєте, що між нами була одна „росіянка“) „кумирем“.

Найбільше щастя було для тої, до котрої Ви звернулись на годині. Ох, не згадувати вже про ті ласки, як Ви інколи на коридорі запитали:

— Що тепер читаєте? — Чи були ви вчора в театрі?

А часом Ви ніби забували про неодну з тих, що Вас обожала і не добачували на годині. Це так боліло, Пане Професоре! Тоді вже краще воліли ми вашу догану, докір, ніж отаке „недобачування“. Тепер може буде для Вас ясно, чому одна учениця часто так неуважно буцім-то поводилась на Вашій годині. Це-ж був тільки маневр на те, щоб Ви сказали своїм голосом на її адресу:

„Спокійно там у задній лавці, Макогон, вас не інтересує те, що я викладаю?

Наші товаришки були стократь цікавіші від тих дівчат, що їх зустрічаємо в повістях з гімназійних часів. Безперечно їх перевага над тими з повісти передовсім у тім, що це живі люди.

Ви добре пригадуєте собі, дівчата, Іру В.? Носила цвікер і було щось спокусливе в її лінивих рухах молодої пантери. Пригадуєте з якою погордою висказувала вона свої погляди на подружжя?

— Ох, прати пелюшки і церувати скарпитки? Ні, дякую красно це не для мене! — і сміялася при тім довго й так, що нас бентежило це. А потім, — ох, химерне жіноче серце! — перша зробила вилім і перша почала прати білі, фляналеві пелюшки. Але інж. Шох, нікуди правди діти, варта цього „заломання“.

А Іра М.? Та дівчина з голубиним серцем, що не могла „ідеально“ залюбитися, бо... той вимріяний їв би так само, як всі люди, був би такий, як всі. Ви знаєте, що вона зробила? Зараз за Ірою В. „поспацерувала“ за суддю і кінчить медицину). (Пошлюбна подорож перервала на якийсь час студії).

А Вірка Л.? Пригадуєте собі, як за нею бігало пів мужеської ґімназії і як вона нераз енерґійно товкла кулачком до лавки на наших клясових спорах? О, ця не розминулася зі званням. Це була перша жінка українка, що її вписано на лісту адвокатських кандидатів. Була навіть її світлина в „Новім Часі“.

Ольга Вол., прозвана нашим „кутом“ — „Психе“? Пригадуєте собі. Як ця дівчина з очима, ніби два чорні діяманти мала відвагу сказати „Я не диспонована сьогодні відповідати“. Це була відвага, що?

Ще одна заввага. Пригадуєте собі, як нам перед кінцем року у восьмій клясі дали виповнити „квестіонар“, що задумуємо студіювати. І чи пригадуєте собі, як Ви всі сміялися з фільософії, з „бельферольоґії“? Тільки нас дві, я і Люба Білобрам мали відвагу записати, що хочемо студіювати фільософію. А сьогодні Любка маґістер фармакольоґії, я опинилася за редакційним столом, а одна третина з Вас покінчила „бельферольоґію“.

Правда, що не варто зарікатися, дівчатка?

Чи ви бачите, чи ви чуєте, яка я балакуча зробилася в редакції? Отже — до побачення на 29. ц. м.! — **Ваша Дарка.**

—o—

Д-Р АДОЛЬФ З ЧЕРВІНСЬКА

ЧЕРВІНСЬКИЙ

емер. президент Апеляц. Суду

по довгих і тяжких терпіннях приймавши св. Тайни упокоївся 24. червня 1937 р., проживши 85 літ.

Похорон відбудеться в суботу 26. червня ц. р. в год. 3.15 попол. з крипти костела ОО. Бернардинів на Личаківський цвинтар до родинної гробниці, на який запрошує Кревних, Товаришів, Приятелів і Знайомих бл. п. Помершого прибиті важким горем

Брат з Родиною.

Проте процес у суді почався. Митрополит Діонизій імовірно заступав на ньому погляд, що майно православної церковної організації належить до держави, отже той самий погляд, що його застосував уряд щодо майна всієї Православної Церкви. Адже ніякої іншої юридичної підстави для процесу митрополит Діонизій не мав. Небезпечна була це дорога, на яку він був вступив. Чи не здавав він собі справи з наслідків тієї тези, що майно православної церковної організації належить до держави та що ним має право розпоряджатись уряд?

Але митрополит Діонизій почував себе чужинцем серед своєї православної пастви та не думав шукати у неї підтриму для себе. Крім цього він, як передвоєнний православний російський епископ, був заражений тією смертельною недугою, на яку хворіла ціла Православна Церква у б. Росії. Була це орієнтація на світську владу. Ось чому митрополит Діонизій у своїй церковній політиці погодився так легко з таким становищем і на цьому тлі так легко міг зрохитись процес за львівську церкву перед судом.

Митрополит Діонизій судовий процес програв. Тоді між польським та румунським урядом дійшло до трансакції: польська держава передала румунській якийсь свій обект на території Румунії, а взаміну за це право власности на львівську православну церкву при Францішканській вулиці перейшло до польської держави.

Тому, коли нині польський уряд відібрав від дотеперішньої православної парохії церкву при Францішканській вул. та передав її військовому священникові, зробив це як власник цієї церкви. У всій історії з львівською православною церквою є момент, на який свідомо не звернули уваги москвофільські православні кола Львова. Це — роля митрополита Діонизія. Не о. Семашко причинився до того, що церква на Францішканській вул. перейшла до військово-церковної влади. О. Семашко тільки пішов слідами свого архипастиря.

Москвофільські кола свідомо тушують цей найважніший момент у справі та висувають на перший плян інші речі, що правда, прикрі, але другорядні. Вони ображені, що — мовляв — при передачі церкви треба було порозумітись заздалегідь з митр. Діонізієм. Певно, що можна було. Але це по суті мало змінялоб справу. Щодо прикростей, які зазнав митрополит Діонизій, то це тільки наслідок його дотеперішньої тактики.

Хто йде за вітром — мусить часом і схилятись.

По широкому світі.

Перед німецьким судом у Берліні станула група католицьких чеців під замітом пачкування девіз.

У Мексику удержавили залізниці, що дотепер здебільша належали до акційних спілок зі закордонним капіталом.

Про французький франк говорять у Льондоні, що його мають здевалюувати до найнижчого курсу, який предбачує закон.

Бельгійський премієр Ван Зеланд перевів розмови з американським державним секретарем і дійшов з ним до порозуміння в найважніших справах.

Свято Пресв. Евхаристії.

В неділю 4. липня ц. р. у свято Пресв. Евхаристії відправиться в церкві Преображення св. Спаса у Львові соборна співана Служба Божа, яка зачнеться в год. 8.30 рано. По заамвонній молитві (по год. 9.45) відбудеться торжественний похід на Ринок до чотирьох приладжених престолів.

Парохіяльний Уряд при церкві Преображення Св. Спаса запрошує отсим на це свято всі П. Т. Товариства, Установи й Організації, а також усіх вірних міста Львова.

Читайте „Діло“!

Неурядова номенклятура причиною заборони вистави.

(Допис зі Зборівщини).

Читальня „Просвіти“ в Цецівці ад Зарудя, повіт Зборів, внесла подання до старости у Зборові в справі дозволу на відіграння драми І. Франка: „Украдене щастя“, що мала відбутися 21. червня ц. р. Повітове староство в Зборові звернуло подання читальні „Просвіти“ з домаганням вияснення, чи в тій виставі буде брати чинну участь шкільна дітвора.

Тому, що таке домагання доручено читальні „Просвіти“ дуже пізно, з огляду на речинець вистави інтервеніював у старости голова Філії „Просвіти“ д-р Макух і просив видати такий дозвіл на 21. червня, вияснюючи, що шкільна дітвора участи у виставі брати не буде. На це заявив староста Кульпінський, що не може видати дозволу на виставу з тої причини, що вперто уживається дальше неурядової номенклятури назв місцевостей у поданнях до урядів.

Дотепер покарало староство в Зборові цілий гурт осіб, деяких уже по кілька разів, грошевою гривною за уживання назв місцевостей Зборівщини в письмах до урядів у „неужендовем бжменю“.

На внесені відклики староство ще не відступило досі справ до полагодження Окружному Судові в Золочеві, але, як виходить з вище описаного інциденту, старається [illegible] приневолити українські установи до вживання назв місцевостей в урядовій (себто: польській) номенклятурі.

Апелюємо до Парляментарної Репрезентації щоб остаточно авторитетно вияснено, чи маємо уживати назви „Зборів“. чи „Зборув“.

Підписи.

Розкопали наші могили в Коршеві...

Пишуть нам з Коломийщини:

Недавно була згадка в „Ділі“, що в Коршеві задумують знищити воєнний цвинтарик. Цвинтарик стояв біля стації, в нім спочивали борці світової війни, найбільше з України. Двацять літ над тими могилами шептали зелені смерічки тихі молитви за тих, що тут лягли за чужу владу, за чужі ідеї.

Ті борці тепер вже нікому не заваджали.

Та не зважаючи на інтервенції посла й дописи в „Ділі“ та всякі прохання, приїхав дня 9. червня ц. р. якийсь урядовець з воєвідства і казав розкопати всі могили і кости забрати на громадський цвинтар.

З правдивим жалем дорікають тепер люди собі і нарікають на всіх і вся... Тішиться лиш вітер, а жид гладить бороду...

В цім році очевидно не вийшов уже нарід з процесіями на цвинтарик зложити поклін на могилах незнаних поляглих. Тепер по розритих могилах лиш вітер свище...

—о—

Скріпім працю над вихованням сільської молоді.

ЗІЗД ПРЕДСТАВНИКІВ ХЛІБОРОБСЬКОГО ВИШКОЛУ МОЛОДІ „СІЛ. ГОСПОДАРЯ“.

Дня 24. червня ц. р. відбулися у Львові другі з черги Загальні Сходини Головної Секції Хліборобського Вишколу Молоді „Сільського Господаря“. Є це зізд делегатів Філіяльних Секцій Х. В. М., які є повітовими, а також і окружними організаціями нашої сільської молоді, що її гуртує для навчання хліборобської справи „Сільський Господар“. Як відомо, цю молодечу організацію започаткував „Сільський Господар“ ще в 1933. році та веде її згідно з точно уладженим пляном навчання, який обіймає 4 роки науки та дуже основну практику з ділянки управи ріллі й рослин, годівлі, городництва і т. д. Словом, ця організація молоді заступає у нас бракуючі хліборобські школи.

На сходинах було присутніх 29 делегатів з 17 Філіяльних Секцій Х. В. М., що заступали близько 8.000 зорганізованої при „Сільському Господарі“ молоді.

Сходини відкрив голова Гол. Секції Х. В. М. д-р Евген Храпливий, секретарював інж. Скоробогатий. Зі звідомлення голови Х. В. М. замітні такі справи: Гол. Секція ХВМ. видала досі 14 окремих методичних підручників для молоді з обсягу сіл. господарства, вже 4-ий рік видає місячник „Хліборобська Молодь“ (тепер поверх 5.000 передплатників), видала відповідні друки, потрібні при навчанні, уладила окремий курс для підготови інструкторів та інструкторок Х. В. М., що його покінчило 70 осіб (більшість працює вже в терені), уладила окремий зізд агрономів для справ Х. В. М., що по 3-денних нарадах устійнив методику праці і т. д. Словом, уся праця йшла на належну підготову інструкторського персоналу, який може тепер дуже добре вести роботу в терені, спираючись на докладно розроблену методику й підручники. То й не диво, що сьогодні організація Х. В. М., як це присутні довідалися з чергового реферату інж. А. Романенка, гуртує 9.861 учнів (у цьому 6.383 хлопців та 3.298 дівчат), що обеднані у 893 гуртках Х. В. М. В дискусії, що розвинулася над рефератами, забирало участь 14 делегатів, після чого ухвалено уступаючій Раді одноголосно абсолюторію з дотеперішньої праці.

До нової Ради Гол. Секції Х. В. М. вибрані одноголосно: д-р Е. Храпливий — голова, інж. В. Дмитренко (Стрий) — заст. голови, інж. А. Романенко — секретар, інж. Я. Зайшлий (Коломия), інж. М. Каплистий (Дрогобич), інж. О. Дучимінська (Львів), інстр. М. Ходаківський (Зборів), інж. М. Девоссер (Тернопіль), інж. Р. Голод (Львів) — члени.

Вкінці сходини рішили: 1) щоб Х. В. М. взяв участь у Педагогічній Виставі, що відбудеться восени ц. р. у Львові, та 2) щоб видати історію праці Х. В. М., яка закріпилаб дотеперішні змагання і висліди праці цієї організації.

Ці наради дали дуже богато цінного матеріялу для дальшої праці Х. В. М., та його розбудови. А ця молодеча організація, сперта на добрій і послідовній праці фахівців, дає чимраз кращі висліди і є основою, на якій саме село може будувати кращі надії на майбутнє. Тому українське громадянство повинно зі щирим серцем і помічною рукою скріплювати цю організацію не тільки як господарську, але теж як загально-національну цінність.

Дальші страйкові заворушення.

НА ТРІНІДАДІ

Вчора дійшло до нових сутичок між військом і страйкарями, що підпалили цукрові плянтації та ушкодили доми й телеграфічні лінії. Військо стріляло: 2 особи ранені.

У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Страйкарі ушкодили динамітом міст у Воррені — здається хотіли вони висадити в повітря самохід, яким їхала національна гвардія. Жертв у людях нема.

Економічний огляд.

Молода людина в підприємстві.

Орган Українського Технічного Т-ва „Технічні Вісти" появляється від чотирьох місяців не квартально, як це було давніше, а щомісячно. Також стиль, а подекуди і тематика його змінилась. Зі строго академічного журналу став він журналом подекуди навіть популярним, а змістом його є не тільки техніка, але також промислові справи. Число 4. за червень, що на днях появилось, містить ряд цікавих статтей: передову „Техніка і молодь", „Шкільні майстерні" (інж. Врецьона), „За кращі успіхи в підприємствах" (інж. Мілянич), „Рентовність калькулюйте графічно" (інж. Онисько), „Електрифікація та можливости приміненя її в сільському господарстві" (інж. Маркусь) і інші.

Актуальну в наших підприємствах тему порушив у своїй статті інж. Мілянич. До речі — вона не тільки в нас актуальна. Також в інших народів зустрічаємо намагання переконати загал підприємців, що **існує не тільки амортизація старих машин чи будинків, але теж перестарілих персональних механізмів**. Але в інших народів це зрозуміння куди глибше, ніж у нас. Тому передруковуємо тут міркування інж. Мілянича, вважаючи, що не повинні вони прогоміти безслідно.

*

Сказав мабуть Наполеон: „До провадження переможної війни треба трьох річей, а саме: грошей, грошей і ще раз грошей".

Без грошей, мовляв, нічого не можна зробити.

Більшість наших громадян оправдує подібним висловом брак українських фабрик, купецьких станиць, взагалі недорозвій нашого господарського життя. Заразом браком гроша оправдує при цьому й свою нездарність, брак ініціятиви чи навіть лінивство.

Та всетаки добуває чимраз більше право громадянства думка, що найважнішим чинником у господарському житті — це **людина**. Ця думка навіть вже в нашій господарській дійсности може опертись на практичних примірах. Багато наших нових господарських станиць — це в першій мірі вислід ініціятиви й праці людини. Безперечно не обійшлося і тут без грошей, алеж ті гроші всетаки мусіла зібрати **ініціятивна, повна розмаху й оптимізму людина**.

Цю правду давно пізнали на заході і всі підприємства державні, кооперативні чи приватні звертають в першій мірі увагу на добір працівників. Кожна передбачуюча фірма висилає кожного року свого відпоручника до фахової школи своєї бранжі, щоби він запізнався з абсольвентами цієї школи й заанґажував кількох кращих на практику до фірми.

Позатим фірми асигнують більші квоти на вдержання психотехнічних інститутів, порадень звання, тощо, з побажанням, щоби ці поради звернули увагу фірми на молодих адептів, які виказують найкращі здібности для даної бранжі.

Фірми ці стало відновляють свій персонал, допроваджуючи щораз то кращий, більш ініціятивний, рухливіший елемент зі щораз новішим світоглядом. Мало того, вони не вагаються **допускати нові молоді першоклясні сили на передові становища. Часто буває, що й головний директор дасть себе перескочити на користь молодшого, ще здібнішого товариша**.

Фірми ці керуються цілком слушним розумуванням, що здібна, енергійна людина на відповідальнім становищі, поведе так справу, що й на себе заробить і на давніх працівників, а при цьому ще й розбудує відділ чи інтратну ділянку.

Якже ще невесело представляється у нас ця квестія! В дуже багатьох випадках наші фірми чи установи тримаються судорожно старих підтоптаних працівників, які своєю оспалістю, апатією гальмують розвій фірми. Молодих сил ці фірми не приймають, мовляв: „не маємо місця, старих працівників прийдеться ліквідувати, бо зовнішні невідрадні обставини... і т. д." Коли така фірма й прийме якусь нову, молоду людину, то ніколи добровільно, а тільки примушена впливами членів Надз. Ради, дирекції чи свояків. Розуміється, здебільша ця людина попадає не в свій „сос" і користи з неї невеликі або й ніякі.

А коли навіть випадково й трапиться, що новопринятий адепт є на місці й надається добре до даної бранжі, то на відповідальне становище його там не скорше дадуть, доки не постаріється, стратить енергію й охоту до творчої праці, доки не стане „зрівноваженим і статочним". Недотягнення в тій ділянці є на жаль і в молодих фірмах, які, здавалось би, повинні цінити користи в допливу нових сил.

Власник молодої фірми, яка розмірно добре йде, чи директор менше чи більше просперуючої установи — **зачинає загублювати самокритику**. Не вміє бачити своїх недостач, чи навіть хиб. Йому здається, що він веде фірму найліпше й нема такої сили, яка спромогла би розвинути підприємство краще, побороти ті ніби зовнішні причини, краще як він.

Зі своїх працівників старанно усуває в тінь всіх тих, які відважуться подати якусь нову добру пропозицію або відважаться добросердно й отверто скритикувати свого шефа. Коли знов-же й приймає такий директор нову людину, то старанно дбає, щоби це була людина мірна, яка борони Боже не перевищала би його здібностями.

Очевидно, така політика відбивається на розвою наших підприємств неґативно. Здібні, молоді люди не проявляються заздалегідь. А терпить на цьому тільки темпо нашого економічного розвою та вслід за цим темпо зменшування нашого безробіття.

Присвятім отже увагу думкам:

1) Виловлювати найздібніший молодий елемент та тим відновляти постійно кров у наших підприємствах.

2) Допускати цей молодий, енергійний елемент на відповідальні становища.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

„МОЛОДИЙ ПІДПРИЄМЕЦЬ".

Від кількох місяців появляється на правах рукопису стінна газетка під назвою, яку ми виписали в наголовку. Видає її „Секція Торговельної Молоді" при Союзі Українських Купців у Львові. Перед нами лежить 4. число цього корисного видавництва з датою 15. червня ц. р. Його зміст живий, цікавий і підбадьоруючий. Шкода тільки, що йде воно в гущу молодих читачів тільки в дуже малій кількости примірників.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

ЗАГРОЗА НЕВИКОРИСТАННЯ КОНЮНКТУРИ

Одно з питань, що їх розглядає уряд, господарські кола і преса, це: **що робити, щоби Польща не змарнувала сучасної конюнктури?** Різні чинники різно підходять до цього питання, а також насвітлення преси обхоплює широку скалю всіляких заходів. Напр. „Час" підкреслює необхідність створити нормальний кредитовий ринок, щоби скінчити з дотеперішніми сліпими капіталовими диспозиціями, — „Ґ. Газета Гандльова" вважає найбільшим лихом теперішню політику польського уряду боротьби зі звишкою цін, утотожнюючи цю звишку цін з рентовністю варстатів, тощо. Все те вказує, що багато скоордінованих зусиль потрібно, щоби влучити Польщу до конюнктуральних рухів світового господарства. Польща не осягнула ще назагал рівня конюнктури з 1928-29 р. Як слушно завважує „Час" — при зрості населення Польщі від того часу на 12 проц., що є рівнозначне зі зростом на 12 проц. її консумційних потреб, про „добру конюнктуру" в Польщі годі поки що говорити. При всьому своєму оптимізмі урядові чинники шукають за відповідними дорогами, якими треба піти, щоби приспішити розвоєве темпо польської конюнктури, щоби згармонізувати його з темпом загально-світовим. Уряд шукає безпосереднього контакту з господарським активом і вислухує його думок і побажань. Після „свобідної виміни думок, що її відбув з господарськими діячами віцепрем'єр Квятковський 15. ц. м., відбулась на днях велика **експортова конференція** у Варшаві (22. і 23.) заходом Держ. Експортового Інституту та господарського самоврядування. Діло в тому, що торговельний біланс в місяцях квітні і травні сильно погіршився та став пасивний (пас. сальдо в квітні 10.8 міл., у травні — 3.5 міл.). Цей стан вказує, що нормальний розвиток конюнктури загальмований. Ба навіть виринає питання, чи це не є перші кроки взад, до гіршого? Та міродайні чинники вважають, що тісний контакт з господарським активом дасть змогу усунути всі труднощі в конюнктуральній динаміці. Щоправда — уряд буде мусіти мабуть не одну уступку зробити господарникам, гальмуючи боодай розгін інтервенційного свого апарату.

ПЕРШИЙ ПОЛЬСЬКИЙ КОНГРЕС ІНЖИНІРІВ.

У днях 12.—16. вересня відбудеться **у Львові** конгрес польських інжинірів під гаслом „Мобілізація творчої енергії для господарського всамостійнення Польщі". Місцем конгресу вибрано Львів з уваги на 60-ліття найстаршої інжинірської організації поляків „Польс. Т-ва Політехнічного" у Львові. З нагоди конгресу зорганізовані будуть у рамцях Східних Торгів окремі Технічні Торги.

ПОГРОЗИ „ПАЦИФІКАЦІЇ" НА ВОЛИНСЬКОМУ КООПЕРАТИВНОМУ ЗІЗДІ.

Окружний „Звйонзек Спулдзєльні Рольнічих і Заробково-господарчих", що обняв майже всю спадщину на Волині після РСУК, відбув свій річний зїзд у Луцьку 8. ц. м. В дискусії **українські делегати** висунули цілу низку побажань до самостійного Українського Волинського Кооперативного Союзу включно. Як подає „Львовскі Дзєннік Народови" в дописі з Луцька — українським делегатам відповів військовий осадник з Горохова **капітан Петрулевич**. З його довших виводів вистарчить зацитувати ось-таке місце зі згаданого допису: Петрулевич категорично домагався, щоби виявляти пошану польському народові, як правному господареві тих земель, щоби не треба було братися до „пацифікації"...

НАГІНКА ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ НЕ ВГАВАЄ.

На загальних зборах краківського відділу „Малопольського Т-ва Рольнічого" 19. ц. м. з довшою протиукраїнською промовою виступив віцепрезес львівського відділу „М. Т. Р." Малік. Гумореско пахне його „здогадливість" що „Сільський Господар" працює при матеріяльній допомозі української кооперації. Про це мова в усіх друкованих звідомленнях С. Г. Нечуваним скандалом назвав п. Малік те, що Малоп. Звйонзек Млеч. не використав українського Великодня, коли то крамниці М. С. були недільні, щоби здобути львівський ринок. Дальше занявся бесідник кольонізацією наших земель мазурами і закликав, щоби воли посилати не форналів, а добрих господарів.

ЦІНА СІРНИКІВ І ОПЛАТА ВІД ЗАПАЛЬНИЧОК БУДУТЬ ОБНИЖЕНІ.

Між державним скарбом Польщі й Акц. Спілкою для Експльоатації Держ. Сірн. Монополю дійшло до порозуміння щодо обнижки ціни сірників. Від 1. липня ц. р. буде вона обнижена в роздрібній торговлі на 20 проц. Також монополева оплата і податок від запальничок будуть обнижені до 1 зол. від кишенкової запальнички, до 3 зол. від столової або стінної і до 5 зол. від золотої чи срібної. Продаж і вживання нестемпльованих запальничок буде заборонена. Треба буде зголосити до остемплювання по зниженій оплаті.

З нашої кооперації.

ПРИНЯТІ В ЧЛЕНИ РСУК.

Рішенням Дирекції РСУК з дня 7. червня 1937 принято в члени Т-ва такі кооперативи: 1) „Українська Райфайзенка" ощад.-кред. кооп. з обм. відп., Стінка (пов. Бучач), 2) „Відродження" кооп. з обм. відп., Боневичі, 3) „Власна Поміч" кооп., Тарнава (пов. Добромиль), 4) „Єдність" заг. хліб. кооп. для зак. та зб. з відп. уділ., Карешниці (пов. Копичинці), 5) „Віра" кооп. Вербилівці (пов. Рогатин); 6) „Селянське Добро" заг. хліб. кооп. для зак. та зб. з відп. уділ. Голобісько; 7) „Свідомість" заг. хліб. кооп. для зак. та зб. з відп. уділ. Турка Середна; 8) „Єдність" заг. хліб. кооп. для зак. і зб. з відп. уділ., Яблінка Вижна (пов. Турка н. Стр.), 9) „Кооператива Зоря" заг. хліб. кооп. для зак. та зб. з відп. уділ., Чортків на Кадовбі (пов. Чортків), 10) „Дніпро" кооп., Пискоровичі (пов. Ярослав).

КООПЕРАТИВНА НАРАДА ПІДЛЬВІВСЬКИХ КООПЕРАТИВ.

Дня 24. травня ц. р. відбулася у Львові в салі „Української Бесіди" Кооперативна Нарада представників підльвівських кооператив.

На нараді присутних було 81 представників 41 кооператив на усіх 49 кооператив, що їх обслуговує львівська роздільня Центросоюзу.

На нараді виголошено реферати: „Досягнення української кооперації в 1936 р." (Мигович) — „Огляд району на підставі статистичних даних (Козланюк), „Торговельні справи" (Бійовський) і організаційні справи (Козланюк).

В дискусії порушено багато біжучих справ здебільша торговельного характеру. Дискутантам відповідали дир. Творидло, дир. Радловський і пп. Бійовський та Козланюк.

Робляться заходи, щоби роздільні Центросоюзу у Львові, Городку Яг. і Бібрці переорганізувати у самостійний Львівський Окружний Союз Кооператив.

ЗДЕРЛИ ВИВІСКУ РСУК.

Підчас Зелених Свят в ночі з неділі на понеділок 21. VI. невідомі справці виломили залізну вивіску Ревізійного Союзу Українських Кооператив, яка містилася на входовій брамі Дому Українських Кооператив при вул. Техніцькій 1.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Діяманти, що мають свою долю

як люди.

У Льондоні продають цими днями славний нашийник Марії Антоанетти, — продають з ліцитації. Аж дивно, як він дохований до наших днів. Та що люди переховують більше, як дорогоцінноші? Підчас останньої війни тільки ті, що перелили свої гроші на самоцвіти, не журилися революцією на біржі ані державними грішми, які обезцінював крах за одну ніч. Дотого — жінки пропадають за дорогоцінними цяцьками, що їх прикрашують. Неодна праця цілого життя великого промисловця, вченого та мистця йде на купно діямантів для улюбленої жінки.

Перстень королеви.

Діяманти, що переходять з роду в рід мають нераз дивну долю, так начеб були живі істоти. Ось саме недавно продали в Льондоні чудовий смараґдовий перстень англійської королеви Єлисавети. Оповідають, що це був дарунок для королеви від якогось російського шляхтича. Єлисавета вважала цей самоцвіт за свій щасливий камінь і одного дня подарувала його свому улюбленому графові Ессекс. Даючи його сказала, що якби графові загрожувала колись небезпека або якби мав утратити королівську ласку, тоді нехай перешле їй перстень назад, а тоді королева вволить його волю.

Голова на шафоті.

Минуло кілька літ і ґрафа обвинуватили у змові проти королеви. Його засудили на смерть. Єлисавета не могла повірити ані погодитися з думкою, щоб людина такого довір'я могла її зрадити. Минали дні і вона чекала, що ось-ось прийде перстень від Ессекса. А проте смараґду не було. Дарма що Ессекс заявляв про свою невинність раз-у-раз, мусів утратити голову на шафоті. Єлисавета довго сумувала після цього нещастя.

Минуло кілька літ. Умирала ґрафиня Нотінґгем. На смертному ложі призналася, що ґраф Ессекс прохав її передати смараговий перстень королеві. Та чоловік ґрафині, ґраф Нотінґгем був смертельним ворогом Ессекса і намовив її перестень заховати. Єлисавета почувши це сказала своє історичне слово: „Нехай тій Бог вибачить — я не можу!"

Дорогоцінний смараґд перейшов у спадщині до родини Ессексів, пізніше до льорда Мікельгамса, що купив його за 15.000 долярів. Його нащадки продали його на ліцитації.

Чорна перла англійської корони.

В англійській короні, що прикрашує чоло коронованих володарів, є одна перла, що має свою окрему історію. У 1848 р. підчас революції засудили мадярського ґрафа Людвика Батіяні на смерть; він подарував перед смертю одну чудову чорну перлу свому слузі. Син слуги збіднівши, пішов раз заставити перлу до одної заставної крамниці в малому мадярському містечку. Власник крамниці післав перлу до Будапешту, щоб її оцінили. Виявилось, що це та сама перла, яка 150 літ тому щезла таємно з англійської корони. Один із предків ґрафа Батіяні купив її від одного віденського антикваріста. Англійський уряд заплатив за неї бідному синові мадярського льокая 2.500 фунтів.

Клятий діямант на дні моря.

Окрема історія звязана з діямантами „Вініґер", що в 16-ому віці приїхав з Індії до Венеції разом з одним англійським мореплавцем. Його відкупив багатий італійський аристократ Моросіні. У Венеції вибухла небавком після цього зараза. Казали, що вона прийшла з Індії разом з Вініґром Моросіні втік до Фльоренції. Зараза пішла за ним; у Фльоренції люди вмирали як мухи; між ними згинув теж власник діяманту.

Діямант дістався до якогось кондотієра. Кондотієра вбив у двобою якийсь офіцир. Діямант блукав з рук до рук двісті літ, поки не опинився у манастирі Сан Сосіно. Звідти вкрав його один французький жовнір; від нього відкупив діямант ґенерал Лясаль. Кілька днів пізніше він упав трупом у двобою. На довгий час нічого про діямант не знають, аж згодом відкривають його хроністи в руках еспанського дипльомата Дон Хозе Менгаля. Його вбивають підчас одної подорожі і забирають йому діямант. Грабіжників засуджують на смерть, але моряк, що мав діямант утікає до Індії. На кораблі повстає ворохобня. Капітан корабля перешукуючи кишені бунтарів віднаходить діямант і забирає його собі. У першій пристані він іде до якогось шиночку грати в карти — там його вбивають. Останнім власником діяманту був арабський багатий купець Габіб. У подорожі до Сінгапуру тайфун розбиває корабель і всі пасажири з залогою та діямантом ідуть на дно моря.

Чи його найдуть колись нурці на те, щоб принести на землю новий ланцюг нещасливих пригод?

Цигани на королівських перегонах.

Цього року не було видно підчас кінних перегонів т. зв. „Дербі" тисячів циганів, як бувало давніми роками.

Довгі літа навкруги трибун і перегонового поля в Епсон гуртувалося безліч циганів, що приїздили туди з цілого краю. Вони продавали всякі забавки та ворожили з карт і з рук.

Та цього року прийшла заборона.

Цю заборону рішили перехитрити льондонські цигани. Вони перебралися за шотляндців та прийшли на перегони зі своїми скрипками. коли появився на трибуні королівський двір, цигани почали грати. Тоді щойно публика пізнала перебраних циганів. Управа перегонів уже хотіла прогнати циганів, та король із деякими дворянами підійшов до гурту циганських музик. Цигани перестали грати. Король подав руку першому скрипакові т. зв. примасові й пішов оглядати коней.

Після покінчених перегонів, циганська музика відіграла королівський гимн. Всі встали та підхопили мельодію, співаючи, поки король не покинув своєї почесної льожі. На другий день уся преса згадала про цей вдатний виступ циганів на перегонах.

Часопис „Дейлі Мейль" здогадується, що на чергових „Дербі" вже знову дістануть цигани дозвіл на участь у перегонах, як велить багатолітня традиція.

Телевізія на службі преси.

Великий італійський щоденник „Трібуна", який хотів дати своїм читачам найшвидші світлини з ходу боїв на еспанськім фронті, зорганізував у Саляманці велику висильну стацію, яка працювала виключно для телевізії. У редакції „Трибуни" в Мілянію уладили прецизний радіоприймач із усіма найновішими здобутками техніки. Цей апарат має получення безпосереднім каблем із Салямакою, де міститься головна кватира національного еспанського уряду. Завдяки цим уліпшенням, за 3—4 години можуть уже бути продуковані кліші, які представляють фраґменти еспанських подій. Правдивим рекордом може почванитися „Трібуна" саме знимками з нагоди здобуття Більбао. Повстанчі відділи ввійшли до Більбао в год. 4. попол. Між год. 5. і 6. появилося надзвичайне видання цього щоденника із світлинами і описом здобуття баскійської столиці.

Родезійський чарівник.

Англійські часописи розписуються про молодого лікаря Пилипа Джонсона, який відбувши практику в Англії, подався до Родезії, лічити тамошніх муринів. Британська влада мала чимало клопоту з дикунськими племенами того краю, які рішучо не хотіли піддаватися щіплению та лікарській опіці, слухаючи впер-го своїх „чарівників" та знахорів.

Джонсонові вдалося змінити їх погляди на новочасну медицину. Раз пішов він з одним мисливим в африканську пустиню та попав на несамовитий обряд: мурини повязали до стовпа якусь жінку, що дістала була атаку божевілля й приготовлялись її вбити.

Відважний лікар пробився крізь юрбу розшалілих фанатиків, протяв посторонки та увільнивши недужу, вприснув їй до жил якийсь успокоюючий лік. Мурини розбіглися та здалека приглядалися цілій події. По хвилині муринка пробудилася та відзискала память. Від того часу Джонсон придбав собі серед муринів незвичайний подив та слухняність. Вони називали його „Оганґс", що значить у їх діялекті „великий чарівник" та всім своїм „лікарям" веліли підчинятися Джонсонові. Від тоді вони стали лічитися европейськими ліками, а британська влада відзначила Джонсона почесною медалею.

НАЙБІЛЬША ХОЛОДІЛЬНЯ СВІТУ.

В Шікаго відбулася святочна інсталяція найбільшої у світі холодільні, яка міститься недалеко рейок центрального вантажного двірця. Холодільня складається з будинку для адміністрації і величезного 19-групового бльоку разом із голем на машини.

В коморах і складах холодільні можна замаґазинувати 2.000 ваґонів в окремих партіях. Технічні уладження, що працюють при помочі згущеного амоняку, дають змогу осягнути температуру —15 ст. Ця температура дає змогу переховувати ріжні харчеві продукти. Ваґони-холодільні, які приходять з цілих Злучених Держав, вивантажують безпосередньо на двірці холодільні.

ҐРАНІТОВИЙ ДАРУНОК.

Фінляндський уряд подарував столиці Франції Парижеві ориґ. памятку. Є це стіл зроблений цілий із ґраніту, який тимчасово приміщений на паризькій світовій виставі у фінляндському павільоні. Ориґінальний стіл викували з величезного ґранітного бльоку. З такої самої скали виконана також плита, яка прикриває саркофаґ Наполеона в костелі Інвалідів у Парижі.

ДИТЯЧИЙ БАЛЬ.

Ціла Болгарія тішилася вродинами наслідника престолу. Радість була щира, а не наказана. Найбільше тішилася молодь.

Маршал королівської палати зорганізував для софійської дітвори спеціяльний дитячий баль, який відбувся недавно в королівській палаті. Ініціятиву до уладження цієї імпрези дав сам король Борис, який хотів дітворі столиці дати змогу виявити свої почування та зложити бажання. Участь у балю взяла молодь від 14 літ під опікою своїх виховників. Баль відбувся на замковій тарасі і в городі та перемінився у справді радісну маніфестацію молоді.

—o—

ВЕСІЛЛЯ МАРІЇ ПІКФОРД.

За кілька днів відбудеться у Голівуді вінчання славної хоч трошки підстаркуватої фільмової зірки Мері Пікфорд з молодим американцем Бадді Роджерсом. Роджерс є 11 літ молодший від своєї нареченої.

Вінчання Мері Пікфорд, давньої жінки Даґляса Фербенкса, викликало у столиці фільму велике зацікавлення. Хоч молода пара заявила, що шлюб має відбутися в колі найближчих знайомих, всеж таки до готелю Ексцельзіор уже заїхало 145 американських і европейських репортерів. Цю значну скількість представників преси пояснює величезна популярність тієї артистки серед американських енків. Після вінчання виїдуть обоє до Гонулюлю, де мешкатимуть у люксусовій віллі батьків Роджерса.

—o—

ВЕСЕЛЕ.

АЛІБІ.

В суді ведеться процес проти Петра Витриха за крадіж.

Суддя звертається до підсудного:

— Вже три години триває розправа. Чи вкінці признаєтеся вже до цієї крадежі?

— Високий суде! — каже підсудний. — Це наклеп, я невинний. Можу доказати, що саме тої ночі крав я деінде.

МАЛИЙ МАТЕМАТИК.

— Ну, добре, мій хлопче, орієнтуєшся трохи. 2 в 10 міститься 5 разів, але скажи мені кілько разів міститься 10 у 2? Чи взагалі 10 у 2 може зміститися?

— Може, прошу пана професора.

— Яким чином?

— Адже 10 пальців міститься у двох рукавичках.

Залізничі знижки на Лугове Свято у Львові.

Міністерство комунікації признало учасникам Лугового Свята залізничі знижки з нижче поданих повітів. Знижки є транспортові **на окремі потяги.** Зі знижки може користати найменша група 200 осіб. Оскільки іде більше, як 200 осіб, то до 500 осіб прислуговує **знижка 66 проц., вище 500 осіб 75 проц.**

Оплата за білети булаб така: **Чортків** 66 проц. — 9.90 зол., 75 проц. — 7.50 зол. По знижки зголошуватися до м-ра Шкварка Василя. **Надвірна** 66 проц. — 8 зол., 75 проц. — 6.20 зол. Зголошуватись у д-ра Валеріяна Балаха. **Перемишль** 66 проц. — 5 зол., 75 проц. — 4 зол. Зголошуватись у д-ра Хробака. **Теребовля** 66 проц. — 8.50 зол., 75 проц. — 6.60 зол. Зголошуватись у Теодозія Копачівського. **Товмач** 66 проц. — 6.50 зол., 75 проц. 6 зол. Зголошуватись у д-ра Колодницького Осипа. **Мостиська** — 66 проц. 4 зол., 75 проц. — 3.20 зол. Зголошуватись у Федини Осипа в Годині. **Копичинці** 66 проц. — 9.50 зол., 75 проц. — 7.50 зол. Зголошуватись у д-ра Бабія Василя. **Городенка** 75 проц. — 9 зол. Зголошуватись у Прокіпчика Михайла. **Заліщики** 75 проц. — 9 зол. Зголошуватись у д-ра Маріяна Долинського. (Городенка і Заліщики ідуть одним потягом). **Броди** 75 проц. — 4 зол. Зголошуватись у д-ра Жовнірчука. **Бережани** 66 проц. — 6 зол., 75 проц. — 4.60 зол. Зголошуватись у м-ра Володимира Логуша. **Бучач** 75 проц. — 7.50 зол. Зголошуватись у дир. Сильвестра Винницького. **Радехів** 66 проц. — 4.20 зол. Зголошуватись у проф. Головчука. **Тернопіль** 75 проц. — 5 зол. Зголошуватись у м-ра Мисюка Михайла (Міцкевича 8). **Золочів** 66 проц. — 4 зол. **Яворів** — коло 2 зол. Зголошуватись у Миколи Худи (Піскова 11).

Ціни білетів є від нижче названих стацій до Львова і з поворотом. Ціни ті можуть бути поправлені, але на маленькі квоти.

Всі вище наведені стації дістали вже розпорядження з тим, що до начальників стацій мають зголошуватися голови Повітових Лугів найдальше в понеділок 28. червня 1937. до год. 10. рано. Мають вони подати точне число осіб, що їдуть до Львова і зложити найменше 300 зол. завдатку на потяг (Городенка і Заліщики складають у Заліщиках). В середу 30. мають зложити всі гроші і викупити так звані „карти контрольні" для всіх, що їдуть до Львова.

Всі вище наведені потяги **приїдуть до Львова в неділю 4. липня до год. 6. рано.** Відїзд всіх вище наведених потягів зі Львова відбудеться **в понеділок 5. липня ц. р. по год. 18-ій.**

Голови Повітових Лугів повідомляють листами „експрес" Великий Луг, Львів, Коперника 5, кілько осіб їде і кілько зложили завдатку на поїзд.

Котрий Повітовий Луг у понеділок до год. 10 рано не зложить завдатку у свого начальника стації і не зголосить числа учасників або не повідомить „експресом" Великого Лугу, тратить потяг.

На інші стації чи повіти знижок нема. Нема також знижок індивідуальних; є тільки знижки, що вище подані.

Поодинокі Луги зберуть гроші на білети і зголосяться у голов Повітових Лугів, де зложать гроші і подадуть число учасників найдальше до понеділка 28. червня ц. р., до год. 9. рано.

Луги, які є по дорозі від вище наведених стацій, не потребують їхати до повітового міста, тільки по дорозі присядуться до призначеного потягу; команданти потягів порозуміються з начальниками стації, щоб на тих стаціях, де мають сідати учасники свята, потяг був здержаний.

Луги з інших повітів окремих знижок не мають. Можуть тільки порозумітися з головами вище наведених Повіт. Лугів і закупити карти контрольні та фірами чи потягами приїхати до вище наведених стацій, або стацій, які є по дорозі від вище наведених до Львова.

Лугове Свято відбудеться 4. липня ц. р. Луговий Зїзд 5. липня ц. р. Ті луговики, які не є делегатами на Зїзд, у понеділок 5-го липня зможуть оглянути Львів.

Нічліги Великий Луг зарезервує на луговій площі і по інших домівках для луговиків в одностроях і луговичок у народніх строях. Для цивілів, оскільки буде місце. Означеними потягами на знижки можуть їхати і гості на Лугове Свято, але Великий Луг ними опікуватись не буде, нічлігів не буде резервувати, хіба би було місце.

Луговики і луговички мають взяти собі харчі на 3 дні до Львова.

Великий Луг у Львові.

Справа архиєпископа Сапіги.

На приказ архиеп. Сапіги домовину марш. Пілсудського пересунено з крипти св. Леонарда до крипти під вежею Срібних Дзвонів у присутности представників консисторії і комітету для вшанування памяти марш. Пілсудського.

Польські організації дальше висилають масу протестів, у Варшаві та в Кракові уладили протестаційні віча і походи. Кількох послів і сенаторів зажадало, щоби негайно скликати сойм і сенат та підчинити вавельську катедру державній владі.

Архиеп. Сапіга важко хорий на запалення легенів.

Наради парляменту українських кооператорів.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ РЕВІЗІЙНОГО СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ.

Другі пленарні наради зборів РСУК.

В пятницю 25. ц. м. відбулося друге пленарне засідання делегатів Заг. Зборів РСУК у великій салі Лисенка. Перед засіданням присутні оглянули фільму з розвитку деяких станиць українського промислу та фрагментарні картини нашого побуту (Гуцульщина і табор на Соколі), що їх сфільмував Ю. Дорош. Засідання відкрив в год. 10.50 голова сен. **інж. Ю. Павликовський.** Після того в імені кожної комісії виступав референт, як речник більшости і корреферент як речник меншости лише від комісії заг. закупу і збуту. Перший промовляв дир. **І. Мартюк** в імени комісії для загального закупу і збуту, згадав про діловий хід нарад комісії, яка працювала без перерви $5^1/_2$ годин. Комісія висловилася одноголосно за признанням абсолюторії для Дирекції і Ради РСУК за їх діяльність, приняттям преліменаря і загальних резолюцій, що їх відчитав першого дня дир. О. Луцький. Комісія висловилася за поглибленням кооперативної акції з огляду на ворожу акцію супроти нас. Комісія приняла теж два спеціяльні внески до загальних резолюцій. Отже комісія запропонувала, щоби Заг. Збори осудили акцію, що її веде один орган та деякі люди проти кооперації. Щож торкається резолюції у справі будови „Кооперативного Дому" у Львові комісія приняла більшістю спеціяльну резолюцію того змісту, що Загальні Збори повинні висловити радість з приводу купна „Кооперативного Дому". Меншість комісії обстоювала за окремою резолюцією. Крім того комісія висловилася за вишколенням крамарів і з тією метою РСУК повинен зорганізувати по районах однорічні курси для крамарів. Вкінці комісія висловилася за піддержкою міської кооперації.

Після того промовляв **дир. Берлад** (Коломия) як речник меншости цієї комісії та обстоював поправки тієї меншости до загальних резолюцій. Згадав про тяжке положення українського народу на українських землях під Польщею. Це важке положення збільшує ще завзята політична боротьба між українським народом. Тому обовязком усіх українців працювати в кооперації, шануючи одночасно чужі погляди.

З черги промовляв інж **Мельникович** в імени комісії молочарських кооператив. Комісія ствердила, що молочарські кооперативи поширили і зміцнили свою діяльність. Звернув увагу, що від 1935. р. над молочарськими кооперативами нависла хмара. Молочарські кооперативи не бояться навіть найтвердших постанов закону, лише анархії в їх здійснюванні. Далі посуха і дощі руйнують преліменарі буджетів молочарських кооператив, бо внаслідок цих стихійних нещасть зменшується достава молока до кооператив. Тимчасом молочарські кооперативи обовязані згідно з новим законом переводити відповідні інвестиції. (Тут голова звернув увагу референтові, щоби реферував те, що ствердила комісія). Отже комісія рішила, говорив далі референт, щоби молочарські кооперативи збирали фонди і складали їх у „Центробанку", з метою піднести рентовність усіх збірень, що є ще нерентовні. Необхідно теж поширити агро- і зоотехнічну акцію при молочарських кооперативах. Вкінці відчитав спеціяльні резолюції комісії і підкреслив, що представники молочарських кооператив стримаються від голосування над буджетом РСУК.

Від комісії **кредитових кооператив** промовляв **о. Галібей** підкреслюючи, що комісія приняла одноголосно до відома звідомлення з діяльности Дирекції і Ради РСУК та рішила голосувати за признанням абсолюторії і за приняттям преліменаря буджету. Комісія приняла всі загальні і спеціяльні резолюції. Комісія ствердила, що допомога кредитових кооператив необхідна для кооператив усіх інших видів. Тому вони повинні підтримати акцію кредитової кооперації над зібранням капіталів. Одночасно всі кредитові кооперативи обовязані підтримати свою централю „Центробанк", закладаючи нові райфайзенки і таким чином поширити обсяг своєї діяльности. Райфайзенки мають зорганізувати масову дрібну ощадність. Опісля відчитав спеціяльні резолюції та деякі побажання до „Центробанку". Референт просить, щоби Збори не лише приняли спеціяльні резолюції, але, щоб кооператори виконали їх.

В імени комісії **місько-споживчих кооператив** промовляв **проф. Демчук** стверджуючи, що в 1936. р. місько-споживчі кооперативи замкнули свої біланси надвишкою. Всеж таки міські кооперативи є ще за слабі, бо на них звертаємо за малу увагу. Згадатиб лише, що є лише один ревізор для міських кооператив, а це замало. Необхідні теж спеціяльні фахівці, які посвятилися би виключно цій справі. Необхідні теж добре вишколені крамарі, бо по містах є більша конкуренція чужих і наших таки приватних купців, ніж по селах. Слід теж перевиховати міське населення у кооперативному дусі. Вкінці відчитав спеціяльні резолюції.

Після того промовляла **п-і І. Павликовська** в імени комісії для виду ріжних кооператив. Заявила, що комісія рішила одноголосно приняти звідомлення і біланс РСУК та признати абсолюторію. Комісія мала важке завдання, бо в комісії засідали представники ріжних видів кооператив що не мають своєї фахової централі і мають ріжні інтереси нпр. кооп. „Будучність" з оборотом півтора міліона зол. і такі кооперативи, що мають ледви кілька тисяч обороту. Хоч цих кооператив ріжного виду не багато, але їх значіння дуже велике. Комісія обговорила справу розбудови рідного промислу, організація якого виходить самочинно з низів. Одначе такої важкої праці, як організації великого капіталу, необхідного до розбудови промислу, тяжко самочинно перевести. Тому необхідно створити при РСУК окрему комісію розбудови рідного промислу і зібрати відповідний фонд. Рідний промисл щойно в початках і займає ледви 5 прц. загального обороту промисловими виробами. Необхідна передовсім розбудова хліборобського промислу, щоби збільшити дохід нашого села.

Ввесь домашній промисл уже у чужих руках, головно польських „людових" базарів, що мають велитенські міліонові обороти. Тому комісія приняла спеціяльні резолюції, що їх референтка відчитала з проханням, щоби Загальні Збори їх приняли.

СТАНОВИЩЕ РЕФЕРЕНТА.

Після того прийшов до слова **дир. сен. О.** Луцький та зясував своє становище як референта до загальних і спеціяльних резолюцій, що їх приняли комісії. Ствердив, що ріжниця між ними є лише в підході до справ. Дирекція стояла на такому становищі при укладанні загальних резолюцій. **Загальні Збори РСУК є конгресом української кооперації, який не кидає гасел, але аналізує працю та устійнює напрямні до дальшої праці.** Зате Окружні Кооперативні Осередки повинні на основі зібраного матеріялу виробити собі пропагандивні гасла. Такий є підхід референта. Згадав, що кредитова комісія додала до загальних резолюцій ще одну резолюцію у справі поміщення трат Акцептаційного Банку на фінансовому ринку, щоб „уплиннити" наші заморожені капітали. Ті трати лежать по наших кредитових кооперативах, бо не маючи ніяких державних кредитів, не маємо де їх помістити. Тому взиває кооператорів, щоби селяни сплачували свої довги кредитовим кооперативам, якщо лише можуть, бо сила кредитової кооперації є одночасно силою нашого села. Референт годиться, щоби Заг. Збори голосували за цею резолюцією у справі „трат".

Опісля обговорив основно по черзі спеціяльні резолюції поодиноких комісій, займаючи до них своє становище. Дивується лише заяві референта комісії молочарських кооператив. Погоджується з референтом цієї комісії, що положення молочарських кооператив дійсно важке. Одначе перед кількома роками кооперативи для загального закупу і збуту були теж у дуже прикрому положенні, але всеж таки не відмовлялися від голосування за буджетом. Підкреслив, що у протоколі комісії молочарських кооператив нема такої заяви, а в буджетовій комісії оба представники молочарської кооперації голосували за буджетом. Заявив, що у справі вкладки Районових Молочарень СРУК буде порозуміватися з їх централею „М. С." і для молочарських кооператив буде мати таке саме довіря, як до цілої кооперації. Промовець не погоджується теж з внеском кооп. Мельника, що перейшов як внесок більшости, щоби Загальні Збори осудили політичну боротьбу в кооперації. Цієї резолюції в такій формі не слід приняти. Просить, щоби Заг. Збори віддали внесок президії зборів, яка перестилізувала би її так, щоби вона не роздразнювала, не розбивала, але зміцнювала нашу організацію.

АБСОЛЮТОРІЯ І РЕЗОЛЮЦІЇ.

З черги Загальні Збори одноголосно приняли звідомлення з діяльности Дирекції і Ради РСУК. та признали на внесок Контрольної Комісії абсолюторію Дирекції і Раді РСУК за їх діяльність. Далі приняли теж одноголосно загальні і спеціяльні резолюції, за якими заявився ґенеральний референт сен. О. Луцький. Всі побажання передали Збори одноголосно до розгляду провідних органів РСУК. Після того забрав голос д-р Д. Ладика щодо резолюції меншости у справі будови „Кооперативного Дому" та просив викреслити з цієї резолюції його прізвище. Його заяву приняли присутні голосними оплесками і дозволили одноголосно, щоби голова зняв з порядку нарад обі резолюції в цій справі, себто і більшости і меншости. Щож до резолюції, що її приняла більшість комісії кооператив для загального закупу і збуту, у справі ворожого становища деяких груп голова просив зняти її теж з порядку нарад. Збори всіми голосами проти 3-ох погодилися з цим внеском. Тому голова подякував присутнім, що піднялися понад дрібні справи.

БУДЖЕТ РСУК.

З черги д-р **Палійчук** зреферував з усіми подробицями прелімінар буджету РСУК. Заявив, що буджетова комісія одноголосно висловила побажання, щоби „Центросоюз" більше дотував працю РСУК, ніж квотою 4.000 зол. річно з огляду на те, що в 1936 р. білянсова надвишка „Центросоюзу" осягнула 124.000 зол. Внесок референта приняти прелімінар буджету присутні приняли голосними оплесками. Одночасно дир. Мигаль склав заяву, що представники молочарських кооператив будуть засадничо голосувати за прелімінарем буджету. Після того Збори приняли прелімінар буджету РСУК всіми голосами проти голосу одного делегата.

ВИБІР ЧЛЕНІВ РАДИ І КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

Хід нарад Комісії Матки зреферував дир. **Мудрик.** До Комісії Матки вплинули два внески з кандидатами на членів Ради. По дискусії Комісія Матка приняла 8 голосами першу листу. Тоді внескодавець другої листи сел. Кантимир склав заяву з протестом в імені ґрупи поступових (?!) кооператорів. Отже щоб ця ґрупа не почувалася покривдженою, голова піддав під голосування саме листу, що її зголосив сел. Кантимир, але за нею голосувало ледви 27 делеґатів, а проти неї 83 делеґати і вона перепала. Тому голова піддав під голосування листу Комісії Матки, яку приняли присутні через аклямацію голосними оплесками. До Ради ввійшли: **Іван Романюк (Почаїв), д-р Володимир Гамаль (Збараж), Василь Подубинський (Сянік), д-р Степан Чумак (Тернопіль), п-і Олена Залізнякова (Львів) і дир. Юліян Шепарович (Львів).** Заступниками членів вибрані: **Андрій Іщук (Радехів) і Василь Качмар (Ряшівщина). До Контрольної Комісії ввійшли: інж. Володимир Дутка (Станиславів), дир. Іван Мартюк (Львів) і дир. Андрій Мудрик (Львів). Заступники: дир. Роман Петрицький (Чортків) та інж. Андрій Тертека (Скалат).**

Тому що внесків не було ніяких, голова ствердив з радістю, що Збори виявили велике зрозуміння потреб української економіки на всіх її ділянках. Поважний підхід до усіх проблем і в комісіях і на Зборах є найкращою відповідю, що її може дати поневолена нація, на підсилений наступ на нас. Подякою усім присутнім за участь у Зборах, голова сен. інж. Ю Павликовський закрив Загальні Збори в год. 3. пополудні. Збори закінчилися відспіванням національного гимну.

Свято на Маркіяновій Горі.

Цьогорічне традиційне Свято на Білій Горі відбудеться 1. серпня ц. р. і матиме характер **всекраєвого свята з нагоди століття появи „Русалки Дністрової".** Точна програма Свята буде подана на тиждень перед Святом. Покищо відомо таке: після архиєрейської Служби Божої і панахиди на могилі Незнаного Стрільця відбудеться відслонення пропамятної таблиці з нагоди століття „Русалки Дністрової". Ювилейне Свято відбудеться без уваги на погоду. На цьому Святі не вільно буде вживати ніяких алькогольних напитків.

На допомогу студентству.

На фонд допомоги академічній молоді зложили в Адміністрації „Діла" дальше: д-р Д. Стасів, Миколаїв н. Дн. зол. 5; Іван Мороз, Львів, зол. 5; д-р Микола Чубатий, Львів, зол. 10; Модест Каратницький, Львів, зол 10. Нині виказуємо 30 зол. — Разом зложено досі в Адміністрації „Діла" на фонд допомоги українській академічній молоді 642.50 зол.

НОВИНКИ.

— **КОЖНИЙ,** хто тільки хоче відпочити, іде до пансіону „Зелемін" у Гребенові. 1192

— **Твори Марка Черемшини.** Вже появився **перший том** повного видання творів Марка Черемшини, яке виходить у Видавництві „Ізмарагд" у Львові. Буде це перше, повне видання, що міститиме всю літературну творчість Черемшини. Другий том появиться при кінці червня ц. р. Ціна повного виданя **— в трьох томах —** у передплаті назначена на **9.— золотих.** Передплату надсилати на адресу: Видавництво „Ізмарагд", Львів, вул. Косцюшка 5. Конто ПКО 503.062.
1026 10-10

— **На кредит** роблю нові футра, а старі модернізую і направляю. **Карпяк, Зибликевича 4.**
4—5 1177

— **Загальні Збори Т-ва „Ремісничо-Промислова Бурса" у Львові** відбудуться в неділю 27. ц. м. в салі Т-ва „Зоря" при вул. Вірменській ч. 25 із звичайним порядком нарад. Початок Зборів у год. 10. рано.

— **Збірка на Ремісничу Бурсу.** Подаємо до відома, що збірка, переведена 13. червня ц. р. під церквами й українськими інституціями, принесла зол. **306.16.** З цієї нагоди щиро дякуємо Ви. Жертводавцям за жертви і збірщикам за поміч. **— Рада Ремісничо-Промислової Бурси у Львові.**

— **Мандрівка до Болгарії та Царгороду.** Від 2. до 30. серпня відбудеться мандрівка лікарів (їх родин та знайомих) до Болгарії з відвідинами Букарешту та Царгороду. Програма мандрівки передбачає: дводенний побут у Букарешті, чотирнацятиденний побут у Варні, мандрівка до Царгороду та відвідини Босфору, Скутарі, Санстифану, Принцових Островів, мандрівка по Чорноморському березі Болгарії й відвідини найбільшого болгарського порту Бургасу з його протималяричним інститутом Рокфелера та Месемврії, що має найкращу пляжу на Чорноморському березі; мандрівка по цілій Болгарії з відвідинами Софії, Рильських Гір, найбільших на Балкані, долини ріки Маріци, купелів „Хісаря", „Долини Рож", Шипки та Тирнова. Ближчі інформації можна одержати від д-ра Н. Лукіяновича, Львів, Сапіги 6, залучивши 25 сот. марками на відповідь. Хто бажає їхати, мусить зголоситись негайно, бо вироблення формальностей до виїзду триває до 4-х тижнів.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішнім тягненні Держ. Кляс. Льотерії впали більші виграні на такі числа: **5.000 зол. на ч. 45894 107815. 1.000** зол. на ч. 87365 100736 124785 192116. 500 зол. на ч. 64491 71144 87515 150364. 400 зол. на ч. 18482 31362 102647 126457 131226 138895. 200 зол. на ч. 5248 11955 16696 34202 40558 46302 65055 71899 76079 78120 81111 82696 93411 147827 180154 181052 193133.

— **Львівська хроніка.** Поліція арештувала Антона Шика, почтового урядовця в Кульпаркові під замітом крадежі листів і почтових марок. Переведена в мешканні Шика ревізія викрила кілька листів і 261 марок. — На залізничих рейках у Голоску робітник Іван Бурчи попав під колеса вагону. Сильно пораненого відвезли до лічниці. — Підчас бійки пробив на Левандівці якийсь невідомий справник Йосифа Ставда ножем. Раненому подало поміч Рятункове Поготівля. — Гр. Ст. Яблоновський із Путятич п. Городок пострілив себе у самовбивчих замірах. Раненого **привезли до** львівського шпиталя. — Артистка львівського театру Шраєрівна впала з коня і зломила собі руку; тому нинішне представлення „Білої дами" відкликали.

— **Новий страйк у лисиницькій фабриці дріжджа.** В четвер вибух знову страйк у фабриці дріжджа в Лисиничах. Страйкує к. 100 робітників. Причиною страйку є віддалення одної робітниці з праці.

— **Збільшують „стан посядання".** Оноді посвятили новий костел в Седлиськах, Львівщина, польська преса пише про цей костел як про новий „бастіон польскосьці на кресах".

— **Летунська пристань у Тернополі.** В 1938 р. почнуть будувати в Тернополі летунську пристань головно для летунської комунікації зі Сходом. На будову такої пристані в Тернополі вже призначили 30 тисяч золотих, за яку купують площу, а на інші видатки, звязані з тією справою ухвалять спеціяльні фонди.

— **Стрий матиме фабрику паперу.** На останньому засіданні міської ради в Стрию, ухвалено опцію фірмі Штайнгаген на продажу міських ґрунтів під будову фабрики паперу й целюльози. Справа будови цієї фабрики вже остаточно полагднана. Та ледви чи принесе вона якінебудь користи українському населенню міста й околиці.

— **Краєва хроніка.** Оноді купався у Стрию в ріці Теодор Держко з Грабівця к. Стрия і натрапивши на сильний вир, утопився. Потопленика видобули з кількаметрової глибини. Покійний здав щойно минулого місяця матуру. — До крамниці Вольфа Шенфельда в Модричах к. Борислава впало оноді в ночі трьох замаскованих напасників і стероризувавши домашніх револьверами, заграбивши 300 зол. в готівці і харчові продукти вартости кількадесять зол. втекли. — У Білці Королівській б. Львова глина засипала 3-ох робітників, які необережно зробили завеликий підкоп.

— **Цікавий науковий експеримент.** До Львова приїхав варшавський учений проф. Водзіцький, щоб перевести цікавий науковий експеримент. Варшавський учений завантажив до літака, який курсує на лінії Львів—Букарешт кілька бузьків і ластівок зловлених в околицях

Варшави. Бузьків і ластівок перевезуть на румунську територію і випустять там на волю. Завданням цього експерименту є ствердження, яким чином і в якім часі ці птиці вернуться знову до Польщі.

— **Помер 124-літній старець.** В Амендоні (Аргентина) помер старець Теофільо Віделя, який мав 124 роки. Ще минулого року їздив старець на коні. Старець відживлявся до останньої хвилини свого життя чаєм і вином.

— **Молодець збунтований проти нудної програми.** Один молодий англієць знуджений шабльоновими недільними програмами льондонського радія вибудував собі власну висильну радіову стацію для своїх приятелів. Згодом почали слухати його програми щораз ширші кола. Ясно, що він робив це протизаконно і за якийсь час державне радіо сконфіскувало йому його стацію. Хто має за собою законне право, той може бути і нудний.

— **Німеччина домагається уневажнення змагань Ґордон Бенета.** Німецький Аероклюб поставив внесок на уневажнення змагань тому, що поведінка чехословацької влади мала величезний вплив на справедливий вислід змагань. Німецький уряд застеріг собі право ужити відповідних дипльоматичних заходів.

— **Мезалянс у шведській королівській родині.** Зі Стокгольму повідомляють, що 6. липня ц. р. відбудеться вінчання братанця шведського короля Ґустава, Карла князя Остроґотії з донькою маршала двору Елізою ґрафинею Розен. Наречений має 26 літ, а наречена 33 літ і є розведеною. З причини цього подружжа князь Карло гратить свої титули і становище члена пануючої родини.

Відозви й комунікати.

КОМУНІКАТ „СЕЛЯНСЬКОГО СОЮЗУ".

По Загальних Зборах „Селянського Союзу" (перетвореного з б. „Звязку Оборони Інтересів Дрібних Рільників") у Львові 15. травня ц. р. уконституувалася Управа і Надзірна Рада цієї нової української установи та приступає до праці. Метою „Селянського Союзу" є м. ін. оборона українських селян перед усяким визиском, творення нових варстатів праці, господарська розбудова, лікарська опіка, правна порада та інші засоби для піднесення добробуту українського селянства. При здійснюванні своїх завдань буде „Селянський Союз" співпрацювати з усіми іншими укранїськими установами, звязаними своєю діяльністю з селом. Небавком звсує „Селянський Союз" у своїх виданнях, хто і як зможе користати з усякої матеріяльної і моральної помочі, передбаченої в правильнику Союзу.

„Селянський Союз" кладе собі також за мету покласти основи під створення станового (професійного) союзу українських селян, тому певно стрінеться з загальним одобренням і моральною підтримкою всього українського громадянства, особливож селянського стану.

За Управу: Микола Вербовський вр., Евген Мельник вр., Мих. Несторович-Савка вр.

За Надзірну Раду: Іван Білий, с. Юрка, господар; Осип Боднарович, редактор; Іван Маселко, господар; Павло Малерик, господар, о. Іван Романчукевич, Володимир Сидорак, Юра Шкрумеляк, редактор.

———o———

Дописи.

СТРИЙ.

Заг. Збори Союзу Кооператив у Стрию відбулися 15. м. м. в салі „Сокола" (Н. Дім) при участи 106 членів. Зборами проводив дир. Нарожняк, бо прелат о. Петеньський по отворенні Зборів з причини недиспозиції мусів скорше покинути Збори. Заг. Збори були ювилейними і прочитано на них протокол перших установчих Заг. Зборів з 1. 4. 1922 та з останніх. Звіт з діяльности здавав дир. Кузів, вказуючи на зріст кооперації в Стрийщині за 15 літ існування Союзу. По звіті розвинулася річева дискусія, в якій піднесено багато важних справ кооперації, як будову кооперативного млина, справу перешколу крамарів, справу взаємин кооперації з приватниками. Дир. Кузів у відповіді підніс ідейну працю духовенства в повіті і просив запротоколувати, що на Заг. Зборах є приявних 20 священиків кооператорів. По дискусії ухвалено абсолюторію Н. Р. і Дирекції. Біляносову надвишку в квоті 1.187 зол. перенесено до запасного фонду. На місце вильосованих членів Н. Ради вибрано: о. Пеленського Андрія, о. Петрушевича Кости, м-ра Барабаша Гриця й о. Едляшевського. Ухвалено вислати о. Петрушевичеві, членові Н. Ради, який є хорий, привіт і побажання скорого виздоровлення.

Заг. Збори Українбанку відбулися 10. м. м. при участи 74 членів. Попередні Заг. Збори уневажнив Р.С.У.К. з формальних причин. Проводив Зборам адв. Охримович. Звіт з діяльности зложили дир. адв. д-р Калуський та о. Матковський. У дискусії забирали голос: д-р Левицький, Держко Теодор, дир. Кобат, інж. Кравців та інші. В часі дискусії забрав слово посол Пеленський і в довшій промові вияснив вагу дрібної поголовної ощадности та заохочував присутніх до поглиблення праці над розбудовою кооперативних ощадностевих клітин. По признанні абсолюторії Н. Р. й Управі на внесення о. Матковського ухвалено вислати привіт Ювилятці п. О. Бачинській, а хорому членові Н. Р. о. Петрушевичеві побажання скорого повороту до здоровля. При виборі Н. Ради були дві листи, а саме нач. Лиса й інж. Кравціва. Листа нач. Лиса мала значну більшість і перейшла, отже вибрано поновно: д-ра Гарасимова, дир. Неговича і Ст. Тимчія.

Стилеве розмалювання іконостасу в церкві Успіння Пр. Д. Марії в Стрию артистом-малярем В. Дидинюком найшло прихильне прийняття стрийського громадянства. Фахова критика проф. Залозецького зі знимками поодиноких частин іконостасу в „Назустрічі" стягає до Стрия велику скількість цікавих, які подивляють гарно розмальований іконостас. Місцева „Стрийська Думка" подала репродукції частини іконостасу в ч. 96. з 1. 6.

Конкурс хорів читалень „Просвіти" Стрийщини закінчився 3. м. м. Оцінochна комісія в особах проф. М. Колесси, д-ра Володимира Кудрика, дир. Зиновія Лиська, дир. Вол. Нарожняка, проф. Теодора Романишина й о. Зиновія Нарожняка признала перші місця хорам: 1) міш. хор у Добрянах, 2) міш. хор у Конюхові, 3) міш. хор у Ніневі Долішнім. До конкурсу ставало 26. 5. вісім хорів, 30. 5. вісім хорів, 3. 6. десять хорів. До фіналу було допущених 12 хорів. Слід признати, що конкурс виказав високий рівень хорів при читальнях „Просвіти" Стрийщини і показав велику працю проводу філії у мистецькім і культурнім вихованні української Стрийщини.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Луговий рух у тернопільському повіті молоденький, та все таки розвинув уже за порівняно короткий час, бо всього за кілька місяців діяльности, живу працю над виробленням фізичної тугости української молоді. Свою справність молода лугова організація вказує на пописах-фестинах, яких за останніх кілька тижнів було 4. Перший луговий попис відбувся в неділю 23 травня ц. р. в Козівці. Хоч була непевна погода, в пописі крім місцевого „Лугу" взяли участь луговики і луговички зі Шляхтинець, що в числі к. 70 фірами вибралися до своїх козівецьких побратимів у гості. З повітової старшини прибули на попис: голова Повітового Лугу проф Малицький, м-р Гринкевич О., м-р Мисюк, О. Ґарбович, о. Василик і пос. Волюх. Попис почався звітом, що його відібрав голова „Повіт. Лугу" проф. Малицький в асисті м-ра Мисюка. По звіті виголосив проф. Малицький коротеньку привітальну промову, відтак оркестра відіграла луговий гимн. До пописових вправ ставуло коло 100 луговиків і луговичок зі Шляхтинець і Козівки, які при оплесках сотек глядачів демонстрували свою фізичну справність. Дефілядою закінчився цей прегарний попис. — Дня 6. червня ц. р. відбувалося в Кутківцях під Тернополем посвячення угольного каменя під Народний Дім. Службу Божу відправив о. Кордуба, при чому вірні з Кутковець та околиці битком заповнили церкву і церковне подвір'я. До Служби Божої співав гарно луговий хор зі Шляхтинець. По Службі Божій відбувся акт посвячення угольного каменя під Нар. Дім. Побажання і привіти складали делегати різних тернопільських установ; привіт від лугової організації зложив м-р Мисюк. По акті посвячення хор „Лугу" з Пронятина відспівав відповідну до моменту пісню: „Воскреслий давів". Усіх делегатів з Тернополя й окружних читалень, як теж луговиків та луговичок приймали кутківчани спільним обідом. По обіді на гарнім майдані під лісом відбувся фестин з пописом „Лугів" зі Шляхтинець і Пронятина. Звіт відобрав проф. Малицький в асисті м-ра Мисюка. Вправи луговиків зі Шляхтинець палицями були виведені бездоганно. Попис закінчився дефілядою перед повітовою старшиною та визначнішими гістьми. Відтак лугові хори зі Шляхтинець і Пронятина відспівали вязанки стрілецьких та народних пісень. — Дня 10. червня ц. р. влаштувала читальня „Просвіти" в Байківцях фестин, на якому запрошений „Луг" зі Шляхтинець виводив справно пописові вправи. Публика, одушевлена гарною поставою і працьвно виконуваними вправами, горячо оплескувала кожну пописову точку. — Найвеличавіше випав луговий фестин-попис у Шляхтинцях, що відбувся в неділю 13. червня ц. р. в парку голови „Повіт. Лугу" проф. Малицького. На попис приїхало багато визначніших громадян з Тернополя, як посли Баран, Волюх, проф. Дяків, проф. д-р Ярема й інші. Повітова старшина була в цілости. Як гості були луговики з 8 лугових товариств: з Ігровиці, Воробіївки, Баворова, Кутківець, Чернилева Руського й ін. У пописі брали участь крім місцевого шляхтинецького „Лугу" „Луги" з Пронятина і Тернополя. **Жіноча чета шляхтинецького „Лугу"** вивела вперше прегарну ритмічну вправу „Метелик". Вправи „Лугів" зі Шляхтинець і Пронятина були зразково виведені. Змагання у відбиванці „Лугу" з Тернополя і Шляхтинець покінчились вислідом 30:15 у користь перших. Звіт „Лугів" відібрав заст. голови Повіт. Лугу м-р Гринкевич в асисті м-ра Мисюка. Дефілядою, в якій взяли участь усі присутні „Луги" закінчився цей гарний попис.

———o———

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЄХІЯ 2:0 (2:0).

Як ми подали коротко вже вчора, Україна виграла ці змагання зовсім заслужено, але вдержати вислід було справді важко. Не тому, що Лєхія була в другій половині ліпша чи грізніша. Навпаки, грала вона ще гірше, як у першій, але ратуючись перед маревом деґрадації до А-кляси, грала так брутально, що змагуни України мусіли просто ратувати цілість своїх костей та своє здоровля і грати з найбільшою обережністю. Те, що грачі Лєхії задемонстрували у другій половині, нічим не нагадувало копаного мяча, бо кожний старт грача Лєхії крив у собі для змагуна України небезпеку каліцтва. До цієї дикої гри причинився у великій мірі суддя п. Бжуховський, який, хоч може і мав незлі заміри, не вмів собі дати ради і своїми рішеннями викликував неголування грачів та публики, а згодом навіть сміх. Колиж суддя стане посміховищем, тоді про правильне ведення гри нема мови. Цей суддя не признав теж Україні одного правильного голя. Крайньо некультурно поводились симпатики Лєхії, так що Україну мусіла в шатні берегти поліція.

Про рівень гри годі в таких умовинах говорити. Україна грала амбітно, але не мала змоги виявити своєї повної вищости над противником із поданих вище причин. У нападі заграв д. добре по довшій перерві Петрів, у помочі Скоцень І, який навіть у найгірших хвилинах другої половини ішов відважно до мяча і не тільки виратував багато поганих ситуацій, але й не забував теж про офензивні акції. Гошовський при брутальнім противнику почувався погано і тому теж випав слабше. Доволі слабо грав теж Підлісецький. Свою давню найвищу форму осягнув на цих змаганнях Скрегота, який із гідним подиву спокоєм та холоднокровністю розбивав усі скажені наступи Лєхії.

Інші змагуни, хоч грали амбітно, не мали змоги виявити своєї форми.

Після цих змагань витворилась така ситуація, що Ресовія й Україна мають ще грати по одному метчу: Ресовія має 33 пункти, Україна 31. Якщо Україна виграє з Погонею І Б, а Ресовія програє з ІІ. Соколом, тоді вже мабуть у понеділок 28. ц. м. відбудуться в Перемишлі треті, вирішні змагання між Ресовією й Україною, а зараз у вівторок мистець Львова мав би грати перший метч за вхід до Державної Ліґи. Справді ситуація дивна і складна!

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІҐИ.

По останніх змаганнях табеля Окружної Ліґи виглядає ось-так:

1. Ресовія	21	33:9	61:25
2. Україна	**21**	**31:11**	**74:29**
3. Чорні	20	24:16	51:41
4 Гасмонея	19	23:15	26:19
5. Польонія	19	22:16	31:30
6. Чувай	20	21:11	52:44
7. Огніско	19	20:18	30:55
8. Погонь І Б.	20	18:22	40:50
9. Р. К. С.	20	14:26	28:46
10. Лєхія	20	12:28	26:43
11. Корона	20	11:29	23:45
12 П. Совія	20	10:30	37:56

УКРАЇНА — ПОГОНЬ І Б.

Останні змагання за мистецтво Окружної Ліґи відбудуться в неділю 27. ц. м. в год. 5.30 попол. на грищі Погоні. Як передметч відбудуться змагання молодших дружин.

КРАЄВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

В днях 26., 27. і 28. ц. м. відбудуться краєві плавацькі змагання на ставі „Світязь". Нагороди для переможців у цих змаганнях жертвували фірми „Альое". і Маслосоюз — для мужчин і для жінок. Крім цього є ще минулорічна нагорода Центробанку. Програма змагань:

Субота, год. 16: 200 м. ст. клясичним мужчин; 100 м. ст. довільним мужчин; 100 м. ст. довільним жінок; 200 м. ст. горілиць мужчин; 400 м. ст. довільним мужчин; 100 м. ст. клясичним жінок; гінці 3 X 50 ст. змінним жінок; гінці 4 X 200 ст. довільним мужчин.

Неділя, год. 16: 200 м. ст. довільним мужчин; 100 м. ст. горілиць жінок; 100 м. ст. клясичним мужчин; 400 м. ст. клясичним жінок; 800 м. ст. довільним мужчин; 400 м. ст. клясичним мужчин; гінці 4 X 50 ст. довільним мужчин.

Понеділок, год. 16: 100 м. ст. горілиць мужчин; 800 м. ст. клясичним мужчин; 400 м. ст. горілиць мужчин; 1500 м. ст. довільним мужчин; гінці 3 X 100 ст. змінним мужчин.

Змагання відбудуться без огляду на погоду. Організує на доручення Українського Спорт. Союзу КЛК.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ПОЛІТИЧНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ. Число 5-6 (30) за травень-червень 1937. Р. IV.

ВІСТИ МУЗЕЮ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ. Прага. Травень 1937, число 15.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БОГОРОДЧАНИ:

26. VI. Муж двох жінок.
27. VI. Довбуш.
28. VI. Під курателею.

З Богородчан іде театр до Надвірної.

Молодий Український Театр „Заграва“

КРАСНЕ:

26. VI. Голгота.

ГЛИНЯНИ:

27. VI. Графіка пані генераловоі.
28. VI. Земля — В. Стефаника.
29. VI. Голгота.
30. VI. Муравлі.
1. VII. Тарас Шевченко.

Управа театру прийме три молоді панночки. Зголошення з фотографією і коротким описом життя слати на вище подану адресу.

Великий Театр:

Субота, 26. VI. год. 8 веч. „Біла дама“.

Неділя 27. VI. год. 3.30 попол. льосована вистава „Подружжа“, год. 8. веч. „Біла Дама“.

Понеділок, 28. VI. год. 8. веч. вистава льосована „Тіточка“.

Вівторок 29. VI. год. 8. веч. „Біла Дама“.

Середа 30. VI. год. 8. веч. вистава льосована „Подружжа“.

КІНА.

АПОЛЬО: „Королівський вальс“ із Віллі Форстом.
АТЛЯНТИК: „Король прошаків“.
ВАНДА: „Малий моряк“, „Пекло в Китаю“.
ҐРАЖИНА: „Замах у касині“, „Тисяча тактів кохання“.
ЕВРОПА: „Дама з портрету“.
КАСІНО: „Дівча з Пратеру“, „Наречена з Відня“.
КОПЕРНИК: Під твоїм чаром“, „У джунглі чигає смерть“.
МАРУСЕНЬКА: „Закаменілий ліс“ „Позірне подружжя“.
МЕТРО: „Рітмайстер фон Верфен“, „Сінг-Сінг“.
МІРАЖ: „Герої Сибіру“.
МУЗА: „Тиждень перед шлюбом“, „Веселий донжуан“.
ПАЛЯС: „Бен Гур“.
ПАКС: вечинний.
ПАН: „Генерал Суттер“.
РАЙ: „Страшний двір“.
СВІТ: „Жінки та тореадор“ і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Чар молодости“ і ревія.
ТОН: „Могилий їздець“ і додатки.
УТІХА: „Рік 2000“ і ревія.
ХИМЕРА: „Так кінчиться кохання“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Сицилія“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 26. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 18.00 Розр. музика, БУДАПЕШТ (550) 18.25, 19.00 Сальон. музика, 22.20 Орх. концерт, ВІДЕНЬ (507) 10.50 Сільська музика, 20.05, 21.00 „150 літ віденського вальса“ орх., хор, Бокор сопран, форт., 21.55 Форт. твори Дебюсія, 22.20 Поети танк. музики, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00, 16.00 Музика, КОШИЦІ (259) 13.30, 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО (369) 17.15 Танк. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Париж“ комедія Адамія, опісля Веселі мельодії, ПРАГА (470) 12.35 Сальон. квартет, 16.05 Орх. концерт, 17.55, 18.00 „Вибікуваний пяниця“ оп. Ґлюка, 19.15 Патріотичні пісні, 21.30, 22.50 Романтичні твори на скр. і форт. Двожака, РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 12.30 Орх. концерт, 13.15, 15.20, 19.35 19.50 Спів, 16.15 Для дітей, 17.00. 21.45 Орх. концерт, 20.30, 21.00 Камер. музика, РИМ (421) 17.15 Танк. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „У країні леґенди“ оп. Льодовіка Рокки.

Неділя, 27. червня 1937.

БЕРЛІН (357) 12.00 Військ. капеля, 18.00 Розр. музика, 19.00 Вечірній концерт (форт.), 20.00 21.00 „Студент-прошак“ оп. Мілєкера, БРАТИСЛАВА (299) 17.35 Нар. капеля, 18.15 Інстр.-вок. концерт, БІЛГОРОД (437) 18.50, 19.00 Хор, 20.05, 21.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ (550) 12.30 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Форт., 17.50, 18.00 Сальон. музика, 19.50, 20.00, 21.00 „Золота цятка“ оп. Гуски; ВІДЕНЬ (507) 13.00 Концерт бажань, 15.40 Камер. музика, 18.00 Веселі муз. подорож, 19.35, 20.00, 21.00 „Граф Люксембург“ оп. Легара; 22.30 Танк. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 14.00 Для дітей, 15.15 Форт. і пісні, 17.30, 18.00 Мельодія і ритм, орх., вок. секстет, 20.00 Орх. концерт, МІЛЯНО (369) 17.30 Розр. концерт, 20.40 Розр. музика, 21.00 22.00, 23.00 „Севільський цирульник“ оп. Росінія, МІНХЕН (405) 13.00 Розр. концерт орх. і сол., 18.00, 19.00 „Справжній приятель“ ком. Гольдонія, 20.10, 21.00, 22.00 „Викрадення із сераю“ оп. Моцарта, ПРАГА (470) 12.20 Нар. пісні, 12.40, 13.25 Сальон. квартет, 13.00 Пісні при вині, 16.00 Військ. орх., 17.30, 18.00 Хор, РАДІО ПАРІ (1648) 13.15, 15.00 Спів, 15.45 Монольог з подружого життя, 17.15 Театр Уяви, 20.15 Легка музика, РИМ (421) 17.30, 18.00, 19.00 „Бамбу“ оп. Карабелі, 21.00 Орх. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 26. червня 1937.

6.15 Ранішня авдиція, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 7.15 Для новобранців, 7.35 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Чи важення молочних коров пожиточне для годівельних цілей, 12.25 Ліст, із гр. пл., 14.00, 15.00 Концерт бажань, 14.53 Наша програма, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Театр Уяви для молодших дітей: Промінчикові пригоди, 16.30 Орх. концерт, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Шлеськ як краєзнавчий терен, 18.00 Суспільна гутірка, 18.05 Юрандів хор, із гр. пл., 18.25, 18.50 Актуальна гутірка, 18.45 Спортові вістки, 19.00 Легка музика, 19.40 Актуальна гутірка, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Хвиля від Балтику, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Огляд хліборобської преси, 21.05 Фабіян Тимольський — львівський Штравс, муз. авд., орх., гутірка. 21.45 Огляд видань, 22.00 Популярний концерт у вик. орх., 22.50 Останні вістки веч. денника, огляд преси, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Танк. музика з гр. пл., 23.10 Родина Ґаїв, монольоґ, 23.20 Танк. музика з гр. пл., 24.00 —1.00 Орх. концерт.

Неділя, 27. червня 1937.

8.00 Сигнал часу і пісня, 8.03 Ранішній денник, 8.15 Для села: Хліборобська Газетка. Як живуть гриби та як їх треба збирати, 9.00 „Довкола кохання“, концерт квартету, коло год. 10.45 (після богослуження) Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 У країні казок і легенд, поранок у вик. орхестри, 13.00 Фільмовий огляд, 13.10 Розривковий концерт, орхестра, хор солістів, форт., 14.10 Король Румунії Карло II приймає дефіляду польського війська, 14.40 „Лікарство на лиху жінку“ гум. Корн. Макушинського, 15.00 Король Румунії Карло II. складає вінок на могилі Невідомого Вояка, 15.15 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Забава у Корножевських, Користи сільської молоді зі зіадів, 16.15 Пісеньки у вик. хору, 16.40 Віольончеля, орґани з гр. пл., 17.00 Театр Уяви: „Міністерство гумору“ Свят. Карпінського, 17.30 Промова шлеського воєводи та репортаж зі злету соколів, 18.00 Розр. концерт; у перерві коло год. 18.55 Гдиня й інші світові пристані, 20.00 Концерт солістів, 20.35 Спортові вістки, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 Щось для кожного, ревія, 21.40, 21.41 Спортові вістки, 22.00 Концерт жін. камер.-вок. ансамблю, 22.50 Останні вістки вечірнього денника, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Фрагмент сиїківкового метчу Польща — Мадярщина, 23.15 Танкова музика з гр. пл., 23.00—1.00 Орх. концерт.

Радіокутик.

РІЛЬНИЧА ПРОГРАМА

У неділю 27. червня год. 8.15 „Рільнича Газета“. Год. 8.45 — бесіда п. н. „На новий господарчий рік“. Год. 15.00 — „Огляд ринків рільних продуктів. Год. 15.15 — слуховище. Год. 15.45 — бесіда для молоді.

У понеділок 28. червня год. 12.50 — бесіда для господинь. У вівторок 29. червня год. 15.00 — слуховище. Год. 15.45 — бесіда на тему праці сільської молоді з метою піднесення культури села.

У середу 30. червня год. 12.15 — бесіда на тему створення на сел кооперативних осередків.

У четвер 1. липня год. 12.15 — бесіда на тему цьогорічних господарських клопотів. Год. 20.55 — „Рільничі відомости“.

У пятницю 2. липня год. 12.15 — „Рільнича скринька“.

У суботу 3. липня год. 12.15 — актуальна бесіда. Год. 20.55 — „Огляд рільничих видань“.

БІРЖА.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·58, 89·15, Доляри американські 5.29·00, 5.26·50, доляри канад. 5.29·50—5.26·50. Фльорени гол. 291·62—289·90, Франки фр. 23·64—23·50, Франки швайцарські 121·55—120·75, Фунти анґл. 26·21—26·05, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 18·20—17·40, Кор. дан. 116·94—116·10, Кор. норв 131·68—130·70, Корони шв. 135·13—134·16, Ліри італ. 23·30—22·70, Марки фінлянд. 11·59—11·30, Марки нім. 132·00 — 130·00, Шилінги австр. 99·20—98·50, Тель Авів 26·20—25·95, Марки нім. срібні 143, 141.

Акції.

Банк Польський 100·75, Цукор 28·50 Вугіль 19·75. Стараховичі 28.
Тенденція слабша.

Папери.

Інвест. 1 ем. 63·50, 2 ем. 64·38, серія невот. 5 проц. пол. конвер. 58·50, 6 дол. купон 25·61, прем. дол. 38·75, 38·50, стабіліз. 370, купон 33·99, консолід. 53. 52·75, 53.

ОПОВІСТКИ.

Виділ Т-ва Вакаційних Осель у Львов повідомляє, що вулична збірка в дні 6. червня 1937 р. принесла 523.94 зол. доходу. Рівночасно Виділ дякує всім, що жертвами чи працею причинилися до цеі збірки. 1210

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і повинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.